

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

Milé sousedky, milí sousedé, moje mamka, dej jí pánbůh nebe, mi vždycky kladla na srdce, že člověk má podle svých sil a schopností pomoci těm, kteří jsou slabší a potřební. Léto nám ukázalo, že Pyšeláci to umějí. Na jednoho z nás, mladého, odvážného a šikovného Luxona, se osud zamračil. On je ale bojovník a srdcař. Od svého těžkého zranění udělal neuvěřitelný pokrok. A my jsme měli vzácnou a krásnou příležitost ho podpořit prostřednictvím několika letních akcí. Luxon stál na vlastních nohou při Pilníkově pozdním odpoledni, výstřelem ze startovací pistole pouštěl na trať závodníky Pyšelského kopečku, provedl symbolický výkop druhého poločasu fotbalového utkání SK Pyšely vs. Vrchotovy Janovice. Pyšelští fotbalisté sice těsně prohráli, rozhodně ale zvítězili všichni, ať už hráli nebo se jen koukali, protože Lukáš měl radost. Pak přišel vrchol, opět Pilník a Skok pro pomoc. Nádherná akce, veliké semknutí organizátorů, účinkujících i diváků a zase Lukášova radost. Stálo to za to. To nemluvím o přispěvcích na rehabilitaci, která našemu bojovníkovi pomůže dál tvrdě pracovat na zlepšení stavu. On to dá. A my ho v tom nenecháme. Moc vám všem děkuji, ono se to v budoucnu vrátí. Zase jsme se přesvědčili, že když o něco jde, dáme hlavy a ruce dohromady a zvládneme velké věci. Nezapomínejme, že platí biblické: Jak chcete, aby lidé činili vám i vy stejně čiňte jim. Krásný podzim všem

Dana Drábová
místostarostka

Nikdy mě nenapadlo, že mě dojmou motorky.

Nikdy mě nenapadlo, že mě dojmou motorky – fakt ne! Nikdy mě nenapadlo, že budu při sledování zběsilých kejklí na dvou kolech vnímat tolik pocitů zároveň – lechtivý strach, nadšení, úctu a sounáležitost zároveň. To vše jsem mohla pocítit díky špičkovému motokrosaři Petru Pilátovi, silnému příběhu motokrosového rebelu Luxona a energii všech lidí, kteří se sešli poslední srpnovou nedělí na náměstí v Pyšelích. Akce „Skok pro pomoc“ byla ojedinělá ukázka srdcového projektu zorganizovaného s rozumem. Klobouk dolů před všemi, kteří do toho šli a pomohli tak vytěžit skutečně neuvěřitelných 207 000 Kč!!!

Je 10 hodin ráno, neděle, deštivo. Pyšelské náměstí je netypicky plné lidí. Na první pohled to působí jako chaotické hemžení desítek rukou a nohou nejrozličnějšího věku. Lidí je tu kupodivu skutečně více než je třeba. Ale všichni si nějakou práci najdou... „V tom nejúžším týmu je nás 10,“ vysvětluje Lenka Černá. Právě ona dala impuls k této ojedinělé akci. „Pravda, sešlo se nás tu nějak víc. Každý řekl kamarádovi, ten zase dalšímu... a najednou z toho

malého nápadu vznikla vlastně velká akce. Až mám z toho husí kůži,“ dodává Lenka, stále se špetkou překvapení a strachu v hlase.

Opravdoví přátelé

Příběh akce „Skok pro pomoc“ působí jako z pohádky. To, co se ukrývá za ním, je ale bohužel tragický lidský osud. „Skok“ má vytěžit peníze, naději a chuť do života pro zapáleného motorkáře Lukáše Podroužka (známého spíše

pod přezdívkou Luxon). Vášnivý sportovec, rybář a rebel je po pádu na motorce už druhým rokem upoután k lůžku a k vozíku. I když jeho zdravotní stav vypadal zpočátku velmi nešťastně, má Luxon zároveň ohromné štěstí. Má přátele, kteří mu chtějí pomoci, kteří ho chtějí ROZCHODIT.

„Stála jsem s ním u pódia a on mi najednou naznačil, že to zkusí... Zatnul zuby, opřel se o vozík a vstal. Tehdy jsem viděla, jakou sílu mu dává publikum, jaká podpora může vzejít od takového obecenstva,“ vzpomíná se slzami v očích na akci Pilníkovy pozdní odpoledne v Čerčanech jeho

dobrá duše Lenka – nejlepší kamarádka Luxonovy maminky. „Lukášova maminka toho má teď na sobě strašně moc. Lukáš potřebuje 24hodinový dozor, neustálou péči, občas má své nálady. To je jasný! Byl to aktivní kluk, a teď je závislý na pomoci ostatních. Já jsem s ním jen občas, ale jeho mamka je s ním pořád. Je to těžký... Snažím se tak pomoci jí i jemu. Možná to zní divně, ale mně to dává ohromný smysl. Fakt to vlastně pomáhá i mně – nabíjí mě to!“ Lenka působí křehce, ale dělá věci, které zvládne zpravidla jen silný člověk... jen si tu svou sílu někdy neuvědomuje... „Jdeme na to?“ Slyším,

jak vyzývá Luxona těsně před začátkem pyšelské akce. Pevně ho chopí za madla vozíku a jede s ním přímo k pódiu.

Energie, která pomáhá

Na něm už stojí a mluví herec a moderátor Dalibor Gondík spolu se zpěvačkou a Luxonovou kamarádkou Nikolou Chakimi. Oba srší nakažlivou energií, a když se náměstím ozvou ohlušující a zvukomalebné bubny skupiny Líšmani nejde jinak než se té ojedinělé atmosféře na pyšelském náměstí vydat na pospas.

Trošku dál od pódia a skákač rampy v tichosti sedí milá starší paní. Na rtech má jemný úsměv, ale v očích starost. Chápu ji... Jmenuje se Jana Soprová a je to babička motokrosové hvězdy, která se právě chystá přeskočit pyšelské náměstí. „Jediný lék, který беру, je lexaurin, na uklidnění – a to tehdy, když se Pěta chystá skákat,“ svěruje se mi s úsměvem. Je to hodně symbolické – motorkář pro motorkáře... skok kvůli jinému skoku... Rozumím jejím obavám z celého srdce.

Jak jsem ztratila předsudky...

Petr Pilát v oranžovo černém dresu se ujímá mikrofonu a mě padají všechny předsudky o drsných motorkářích. Tak milého a pokorného kluka, který své řemeslo dělá s veškerou profesio-

Volby do Zastupitelstva Středočeského kraje

Termín a čas voleb:

pátek 2. 10. 2020 od 14:00 do 22:00 hodin

sobota 3. 10. 2020 od 8:00 do 14:00 hodin

Místo konání voleb:

Volební okrsek č. 1 (Pyšely, Nová Ves a Borová Lhota) – POZOR ZMĚNA

Náměstí T. G. Masaryka 192 (hasičská zbrojnice)

Volební okrsek č. 2 (Zaječice, Kovářovice)

Zaječice č. p. 70 (restaurace na hřišti)

Vstup do volební místnosti bude povolen pouze s rouškou.

nalitou, respektem k rizikům, a hlavně až s dětským nadšením, jsem nikdy nepotkala. Téměř neviditelně se pokřuje a doslova vletí na rampu. Po celou dobu „letu“ vše, co dělá, nahlas kome-

tuje. A co víc – z jeho hlasu je znát, že si to prostě užívá! Kluky z jeho FMX Academy s veškerou úctou a energií podporuje v jejich snažení. A v momentě, kdy k rampě přijedou starší motorkáři

ze Zaječic, je upřímně dojatý. A já spolu s ním...

Nikdy by mě nenapadlo, že se dokáže spojit tolik fajn lidí a vytvořit tak rychle něco, co pomůže jednomu klukovi. Klukovi, kterému se klasicky v jedné sekundě změnil život, který měl prostě smůlu, ale který má štěstí na skvělé přátele. Díky jim všem! Spolu s Luxonem totiž ukazují, že spousta věcí JDE, i když to nejdříve vypadá úúúplně nemožně...

Petra Lazáková

Lukášovi můžete pomoci i nadále. Transparentní účet má číslo: 123-1551030227/0100

Videa a fotky z akce „Skok pro pomoc“ najdete na facebooku: rozchodimelukase

Dotazy můžete psát na: rozchodimelukase@seznam.cz

NEBEZPEČNÉ ODPADY NEPATŘÍ DO POPELNICE. K JEJICH ODLOŽENÍ VYUŽIJTE MOBILNÍHO SBĚRU NEBEZPEČNÝCH ODPADŮ.

Mobilní sběrna nebezpečných odpadů přijede dne **31.10.2020**

Bude zastavovat na těchto místech:

BOROVÁ LHOTA – na návsi od 8:00 do 8:30h

PYŠELY – areál sběrného dvora od 8:50 do 9:20h

ZAJEČICE – na návsi od 9:35 do 10:05h

V rámci mobilního sběru nebezpečných odpadů můžete odevzdat tyto druhy nebezpečných odpadů:

Znečištěné obaly od barev, ředidel, olejů, čisticích prostředků atd.

Sorbenty, hadry od oleje, olejové filtry atd.

Upotřebené oleje: motorové, převodové a hydraulické oleje, brzdové kapaliny.

Pesticidy, herbicidy: nespotřebované prostředky k hubení hmyzu a ochraně rostlin.

Spotřební chemikálie: nespotřebované kyseliny, louhy, fotochemikálie, čisticí prostředky apod.

NÁSLEDUJÍCÍ POUŽITÉ VÝROBKY MŮŽETE KROMĚ MOBILNÍHO SBĚRU
V NĚKTERÝCH PŘÍPADECH BEZPLATNĚ ODEVZDAT I TAM, KDE JSTE JE ZAKOUPILI:

Použitá elektrozařízení: ledničky, mrazničky, pračky, televize apod.,

Baterie a monočlánky

Akumulátory z osobních aut a motocyklů,

Zářivky a výbojky

Hasičská zbrojnice –
vždy první sobotu v měsíci

Léky – léky nevyužívané nebo s prošlou zárukou odevzdejte v lékárně.

Kontaktní osoba – pan Papučík tel : 739 317 444

JAK VOLIT?

VE VOLBÁCH DO ZASTUPITELSTEV KRAJŮ A 1/3 SENÁTU 2020

MÁTE NAŘÍZENOU INDIVIDUÁLNÍ KARANTÉNU NEBO IZOLACI Z DŮVODU **COVID-19**?

NE

Volíte v běžné volební místnosti jako obvykle

Volíte ve dnech **2. a 3. října 2020**,
případně 9. nebo 10. října 2020
(pro 2. kolo voleb do Senátu).

Volba do přenosné volební schránky

Pouze ze závažných důvodů (například
úraz nebo dlouhodobá nemoc), které Vám
znemožňují navštívit volební místnost.
Požádejte obecní úřad nebo volební komisi.

Volíte ve dnech **2. a 3. října 2020**,
případně 9. nebo 10. října 2020
(pro 2. kolo voleb do Senátu).

ANO

Volíte z auta na stanovišti (drive-in) v okrese, kde máte trvalý pobyt

Volíte ve středu **30. září 2020**
v čase **od 7:00 do 15:00**,
případně 7. října 2020 od 7:00 do 15:00
(pro 2. kolo voleb do Senátu).

Adresu stanoviště naleznete
na webových stránkách svého kraje.

Volba do zvláštní přenosné volební schránky

Musíte se nahlásit svému krajskému úřadu
na speciální telefonní lince. Telefonní číslo
a termín, do kdy se nahlásit, najdete
na webových stránkách kraje.

Volíte ve dnech **2. a 3. října 2020**,
případně 9. nebo 10. října 2020
(pro 2. kolo voleb do Senátu).

Více informací na
www.mvcr.cz/volby

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

JAK VOLIT?

VE VOLBÁCH DO ZASTUPITELSTEV KRAJŮ A 1/3 SENÁTU 2020

JSTE V POBYTOVÉM ZAŘÍZENÍ (NAPŘÍKLAD DOMOV DŮCHODCŮ, LÉČEBNA DLOUHODOBĚ NEMOCNÝCH) UZAVŘENÉM HYGIENICKOU STANICÍ Z DŮVODU **COVID-19?**

Speciální komise Vás sama navštíví

Volíte dne **1. nebo 2. října 2020** (dle možností komise), případně 8. nebo 9. října 2020 (pro 2. kolo voleb do Senátu).

OBEČNÁ HYGIENICKÁ OPATŘENÍ BĚHEM VOLEB:

Mějte zakrytá ústa a nos

Roušku sundejte pouze na vyzvání volební komise z důvodu ztotožnění.

Při vstupu do volební místnosti použijte dezinfekci na ruce

Prostory volební místnosti jsou pravidelně dezinfikovány.

Udržujte rozestupy

Udržujte rozestupy mezi Vámi, volební komisí a dalšími voliči.

V PŘÍPADĚ KARANTÉNY NEBO IZOLACE:

Přednostně využijte volební stanoviště drive-in.

Totožnost prokazujte pouze občanským průkazem.

Na voličský průkaz volit nelze. Pokud ho ale máte, odevzdejte ho komisi.

Je dobré mít s sebou také potvrzení od lékaře či hygienické stanice.

Počet trvale žijících obyvatel v Pyšelích přesáhl 2000

V letošním roce přesáhl počet trvale žijících obyvatel hranici 2 000. Rekordní počet nově přihlášených osob je za měsíce červenec a srpen, celkem bylo k trvalému pobytu přihlášeno 41 osob.

V roce 2010 bylo trvale přihlášených obyvatel 1618, v roce 2015 bylo 1821 a v roce 2019 bylo 1968 trvale hlášených obyvatel.

K 31. 8. 2020 je v našem městě přihlášeno 2 031 obyvatel, a to 1 444 přímo v Pyšelích, 89 v Nové Vsi, 361 v Zaječicích, 47 v Kovářovicích a 90 v Borové Lhotě.

-red-

Změny při třídění odpadů v roce 2020

Již druhým rokem naše město Pyšely důkladně třídí bioodpad, plasty a papír v domácnostech. Jsme za to rádi a poděkování patří všem občanům, kteří zodpovědně třídí odpad a snaží se v tomto stále zlepšovat. V průběhu posledního roku přišlo několik drobných změn/zjednodušení, které jsme Vám prezentovali různými formami. Jsou to drobnosti, které ale mohou náš společný výsledek ještě dále zlepšit. Zde uvádíme rekapitulaci pro připomenutí:

Jedlé oleje a tuky z domácnosti můžete dát v dobře uzavřené PET láhvi (max. objem 1,5 l) k jakékoliv popelnici, kterou dáváte vyvézt (modrá, žlutá, hnědá, černá).

Do žlutých nádob, které máte doma, je možné vhodit jakoukoliv plechovku od nápojů (ne plechovky od masových konzerv, rybiček apod.). Do žlutých nádob je možné vhazovat i nápojové kartony (tzv. tetrapak) od mléka a džusů.

Plastové kelímky např. od jogurtů, které dáváte do žluté nádoby, není třeba nijak speciálně vymývat. Stačí, když budou prázdné a nezůstane v nich polovina obsahu, který by znečistil zbytek odpadu v nádobě.

Vedle modré popelnice je možné při svozu nechat i velké papírové kartony. Jen je třeba krabice rozložit, sešlapat nebo rozřezat.

Na druhou stranu Vás prosíme, nedávejte do modrých nádob v domácnostech papírové pytle od stavebních materiálů (malty, cementu, lepidel apod.). Jsou v nich zbytky obsahu, které znečišťují celý obsah nádoby a je potom těžké tento vytríděný odpad předat k dalšímu zpracování. Tyto pytle patří buď do černé nádoby, nebo do nebezpečného odpadu. Děkujeme za spolupráci.

Svozová firma Marius Pedersen

POŠTA PYŠELY OD 1. 10. 2020

NOVÁ OTEVÍRACÍ DOBA

Pondělí: 11.00 – 12.00 13.00 – 18.00

Úterý: 8.00 – 12.00 13.00 – 15.00

Středa: 11.00 – 12.00 13.00 – 18.00

Čtvrtek: 8.00 – 12.00 13.00 – 15.00

Pátek: 8.00 – 12.00 13.00 – 15.00

Kontakt: 954 225 167

INZERCE

Nechcete dopadnout jako paní ministryně?

Přijďte ke mně na angličtinu!

- doučování ZŠ, SŠ
- příprava na maturitu
- příprava na přijímací zkoušky na SŠ
- jazykové a typografické korektury; redakční a grafické práce

Jiří Blažek, Ph.D. tel. 739 282 334

Usnesení Zastupitelstva města Pyšely ze dne 14. září 2020

na zpracování dokumentace pro provádění stavby na dílo zvané Pyšely – intenzifikace ČOV na 3500 EO sjednané mezi městem Pyšely a zhotovitelem dokumentace Fiala Projekty s.r.o., IČ 28997450, odsouhlasilo cenu díla dle smlouvy ve výši 650.000, – Kč + DPH a dále pověřilo starostku Ing. Štěpánku Bednářovou podpisem této smlouvy“.

č. 9-5-2020 Zastupitelstvo schválilo podání žádosti o dotaci na opravu povrchů komunikací na území města Pyšely z dotačního programu, který bude vyhlašovat Ministerstvo pro místní rozvoj, s možností čerpání dotace až do 31. 12. 2022.

č. 1-5-2020: Zastupitelstvo schválilo Zprávu o hodnocení a posouzení nabídek zjednodušeného podlimitního řízení k veřejné zakázce zvané „Mateřská škola Pyšely“ ze dne 14.9.2020 a zmocnilo starostku Ing. Štěpánku Bednářovou k podpisu příslušných smluv s dodavatelem vybraným na základě výběrového řízení.

č. 2-5-2020: Zastupitelstvo

a) bere na vědomí, že osadní výbor pro Borovou Lhotu, zvolený na jednání zastupitelstva dne 4.3.2019, rezignoval.

b) zvolilo členy osadního výboru pro obec Borová Lhota:

1. Ing. Zdeňka Lazarová

2. Ing. Tomáš Zamrazil

3. Michal Kubizňák

c) zvolilo do funkce předsedy osadního výboru pro obec Borová Lhota paní Ing. Zdeňku Lazarovou.

č. 3-5-2020: Zastupitelstvo schválilo přijetí dotace z rozpočtu Středočeského kraje ve výši 108.000, – Kč za účelem realizace projektu zvaného Revitalizace veřejného prostoru pro setkávání v Borové Lhotě (v rámci MÚJ KRAJ – participativní rozpočet Středočeského kraje)

č. 4-5-2020: Zastupitelstvo schválilo vyřazení auta FORD TRANSIT CONNECT 200S, RZ 4SL 1821 z evidence

majetku města z důvodu celkového a neekonomičnosti provozu

č. 5-5-2020: Zastupitelstvo schválilo poskytnutí příspěvků spolkům pro rok 2020 v následující výši:

a) SK Pyšely 15.000 Kč nezúčtovatelný příspěvek na provoz + 10.000 Kč na vybavení dětských oddílů,
b) T. J. Sokol Pyšely 15.000 Kč nezúčtovatelný příspěvek na provoz,
c) Sokol Zaječice 15.000 Kč nezúčtovatelný příspěvek na provoz + 25.000 Kč zúčtovatelný příspěvek na nový elektrický rozvaděč v budově,
d) Loreta Golf 15.000 Kč nezúčtovatelný příspěvek na provoz,
e) další drobné příspěvky na akce, sociální služby a spolky celkem ve výši 30.000 Kč“.

č. 6-5-2020: Zastupitelstvo schválilo přijetí daru, věci nemovitě, a to podíl 1/7 pozemku parc. č. 1338/3 v k. ú. Pyšely, od osoby fyzické (ulice Pod zahrady) do vlastnictví města Pyšely.

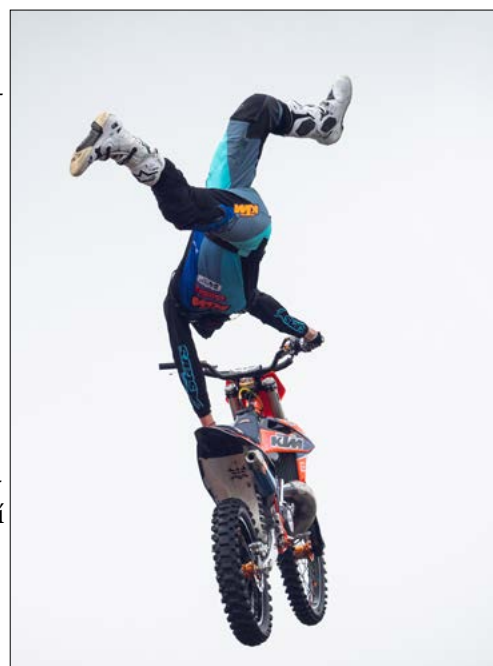
č. 7-5-2020: Zastupitelstvo schválilo **záměr** prodat pozemek č. 1301/3 o výměře 111 m² v k. ú. Pyšely z vlastnictví města Pyšely do vlastnictví osoby fyzické na základě její písemné žádosti.

č. 9-5-2020: Zastupitelstvo schválilo Smlouvu o dílo v předloženém znění

Usnesení Zastupitelstva města Pyšely ze dne 26. srpna 2020

č. 1-4-2020:

„Zastupitelstvo schválilo přijetí dotace z rozpočtu Středočeského kraje ve výši **1.905.000, – Kč** za účelem realizace projektu zvaného Rekonstrukce komunikací ve městě Pyšely. Dotace je z krajského programu Fond obnovy venkova.

Dámy z kostelíčku

Bylo to někdy touto dobou před pěti lety...

Projíždíme přes pyšelské náměstí s autem napěchovaným krabicemi, kufry, nábytkem, králíkem, starostmi a těšením se... Stěhujeme se. Městečko, které už našťěstí dlouho známe, je kouzelně nasvícené podzimním sluníčkem. Z okénka zahlédnu dvě starší dámy, které jako kdyby se sem zatoulaly z prvorepublikového filmu nebo z nějakého zámku. Elegance, důstojnost, úsměvy v obličejích a milá směsice klidu i energie. Obdivuhodná kombinace. „Tohle bych v sobě taky jednou chtěla mít,“ napadne mě. Cítím, že tady mi bude dobře...

Je o pět let později – sedíme s Mirkou Kocourkovou a s jednou z oněch dam v Sokolovně. Už vím, že ta usměvavá paní se jmenuje Jana Soprová. Její kamarádka Ivana Křížová se k nám bohužel přidat nemohla, není jí dobře. Poprosím proto Janu a Mirku, aby mi pověděly víc o příběhu známých pyšelských kostelnic, velmi aktivních senierek a dlouholetých kamarádek.

Kolo, které přináší radost

„Vždycky, když mě děda vodil do školky a já před ní viděla stát to zelené kolo, měla jsem ohromnou radost,“ vzpomíná Mirka Kocourková. „Věděla jsem, že tam bude Ivanka, a že to bude zase super.“ Paní Ivana byla totiž mnoho let ředitelkou Mateřské školy. „Děti ji velice milovaly,“ potvrzuje Jana. „Ona zase milovala práci s nimi. V mateřince zůstala až do důchodu. A představte si, že pak se ještě na dva roky vrátila k dětem do Dětského domova v Pyšelicích, kde původně pracovala jako vychovatelka.“

„A co to její kolo?“ ptám se.

„To k ní patří. Ivanka jezdila na kole celý život. Až teď si přiznala, že už musí dávat větší pozor.“ Přiznává paní Jana a Mirka se směje: „Je to neuvěř-

řitelné, jak jsou holky aktivní. Každé pondělí v pět odpoledne zahlédnu karimatky a asi 10 starších paní, jak si to štrádají k sokolovně.“

„Ano, to je pravda... ten pohyb nás drží. Jaroslav Chalupa, starosta Sokola nám koupil velké míče, a tak děláme něco jako jógu. Ale Iva je skutečně velká sokolka. Cvičila od dětství vlastně neustále. Tak se taky stalo, že ve svých osmdesáti letech nacvičila a tančila před publikem Českou besedu.“

Pyšelské slepice malují kraslice... a pečou skvělé vánočky!

Ivanka a Janinka, jak jim mnoho lidí říká, spolu nejen cvičí a inspirují tím

i ostatní ženy. Téměř 20 let se také staraly o výzdobu a úklid kostela. Před adventem pořádaly bleší trhy. Před Velikonocemi se zase aktivně zapojovaly do masopustů. A dokonce uspořádaly i výstavy, z nichž jedna nesla skutečně originální název: „Pyšelské slepice malují kraslice“. V neposlední řadě taky pomohly vzniknout Pyšelskému klubu senierek.

„Scházíme se každou první středu v měsíci. Nejdříve tam chodilo i pár chlapů, ale nakonec to vzdali,“ směje se Janinka.

„No, holky si tam prostě potřebují pořádně pokecat a odpočinout si. A ty

Janinka teď ale bydlí v pyšelské bytovce... Věřím, že je vlastně úplně jedno, odkud kdo pochází – spíš jaké hodnoty a jakou energii s sebou přináší. Ta poctivost, slušnost a zodpovědnost jsou mě osobně nesmírně sympatické. Takže oběma dámám opět díky – za velkou inspiraci a pozitivní energii, kterou šíří v městečku na kopečku – zalitým podzimmím sluncem... a občas i posázavskou mlhou.

Petra Lazáková

hody, které tam pořádají,“ dodává se smíchem Mirka.

„Ženský se opravdu předhánějí v pečeni. Já občas radši řeknu, že mi nejde trouba... Vždyť se to ani nedá všechno sníst... a vypít.“ Říká vesele Janinka a já si vzpomenu na ten můj oblíbený stánek na adventních trzích – ten, na kterém seniorky nabízejí vánoční cukroví a vánočky...

Ženy, které inspirují

Ženská sounáležitost oproštěná od srovnávání a posuzování v sobě mívá ohromnou sílu – může pomáhat, dodávat energii, pocit smysluplnosti a inspirovat ostatní. „Ivanka nás všechny hodně držela a stále drží. V důchodu prostě nezhálela. Dvacet let jezdila do Prahy na Univerzitu 3. věku. Pět let chodila do kurzu malování k Marii Kolářové a završila jej úspěšnou výstavou obrazů.“

Paní Jana mluví láskyplně o své kamarádce, ale nakonec přece jen odkryje i závěs ke svému příběhu. „Bylo mi sedm let, když nás vystěhovali ze zámku v Třebešicích. Tatínek byl kulak, takže to pak bylo všechno trochu náročnější. Jak to tehdy bývalo, nepustili mě do školy. Proto jsem nakonec vystudovala večerní ekonomku v Benešově. Naši si ale nikdy nestěžovali. Brali věci tak, jak byly. Snažili se nás vést především k poctivosti, slušnosti a zodpovědnosti.“

Takže nakonec jsem se ani tolik nespolekla – ten zámek v tom příběhu je.

INZERCE

RYCHLÝ A STABILNÍ INTERNET

Proč si vybrat ÚVT Internet

- ✓ Okamžitá servisní podpora
- ✓ Smlouva bez závazku
- ✓ Neomezená data
- ✓ Individuální nabídky pro firmy

- ✓ **Ceny tarifů od 290,-**
- ✓ **Rychlosti až 1000 Mbps**
- ✓ **Digitální a internetová TV jedině od ÚVT Internet!**
- ✓ **Chytrá digitální a internetová televize s nahráváním, TV archivem a dalšími funkcemi!**
- ✓ **Sledujte televizi přes internet a mějte ji k dispozici kdykoliv a kdekoliv**

227 023 023
uvtnet.cz

20 LET S VÁMI

Pomoc v obtížných životních situacích

V obtížné životní situaci se může ocitnout kdokoli – mladý, starší, zdravý, nemocný. Zpravidla tato situace přichází ve chvíli, kdy to nejméně čekáme, nejsme na ni připraveni. Důležité je však vědět, na koho se obrátit, ke komu můžete mít důvěru, ať už jste v obtížné situaci Vy sami nebo někdo z Vaší rodiny či přátel.

Od září mohou obyvatelé Pyšel a okolí využívat terénních služeb **sociálního pracovníka**, který Vás provede situací krok za krokem, a který

- Vás vyslechne.
- Dle aktuální situace se společně dohodnete na možnostech řešení.
- Dle potřeby Vás provede celým procesem řešení.
- Získáte kontakty na odborníky, kteří Vám mohou dále pomoci.
- V případě potřeby zapojí do řešení situace další osoby – rodinu, obec, sociální služby apod.

Komu pomáháme?

- **Všem, kteří řeší obtížnou životní situaci:**
 - o Seniorům
 - o Lidem se zdravotním postižením
 - o Lidem bez domova
 - o Lidem všech věkových kategoriích, kteří se potýkají s různými problémy: např. osamělost, dluhy, závislosti, ztráta zaměstnání, bydlení, domácí násilí a další.
 - o Blízkým a rodině výše jmenovaných osob

Kdo Vám bude pomáhat?

- Zkušená osoba působící ve Vašem regionu v oblasti sociální pomoci - **sociální pracovník**
- Základní principy jeho práce jsou: **BEZPLATNOST, DISKRÉTNOST, NEZÁVISLOST A NESTRANNOST**
- Pracovník je vázán **MLČENLIVOSTÍ**
- Orientuje se v řešení sociální problematiky
- Pracovník v regionu působí s pověřením Městského úřadu v Pyšelích

Jak?

- ZDARMA
- Osobně – u Vás doma nebo u nás v kanceláři ve Svojeticích
- Telefonicky
- Volejte každý všední den 8:00 – 16:00 **725 369 985 nebo 774 780 543**
- Pište kdykoli na socialni.planovani@ricansko.eu

Za celý tým se na spolupráci s Vámi těší Veronika Vítkovská, koordinátorka projektu
Projekt je podpořen ze zdrojů Evropských strukturálních fondů. Registrační č. projektu
CZ.03.2.65/0.0/0.0/16_047/0011946 s názvem Koordinace sociální činnosti v regionu MAS Říčansko.

Mgr. Veronika Vítkovská

Manažerka projektu Realizace sociální práce na obcích

MAS Říčansko o.p.s.

Sídlo: V průhonu 153, 251 62 Svojetice

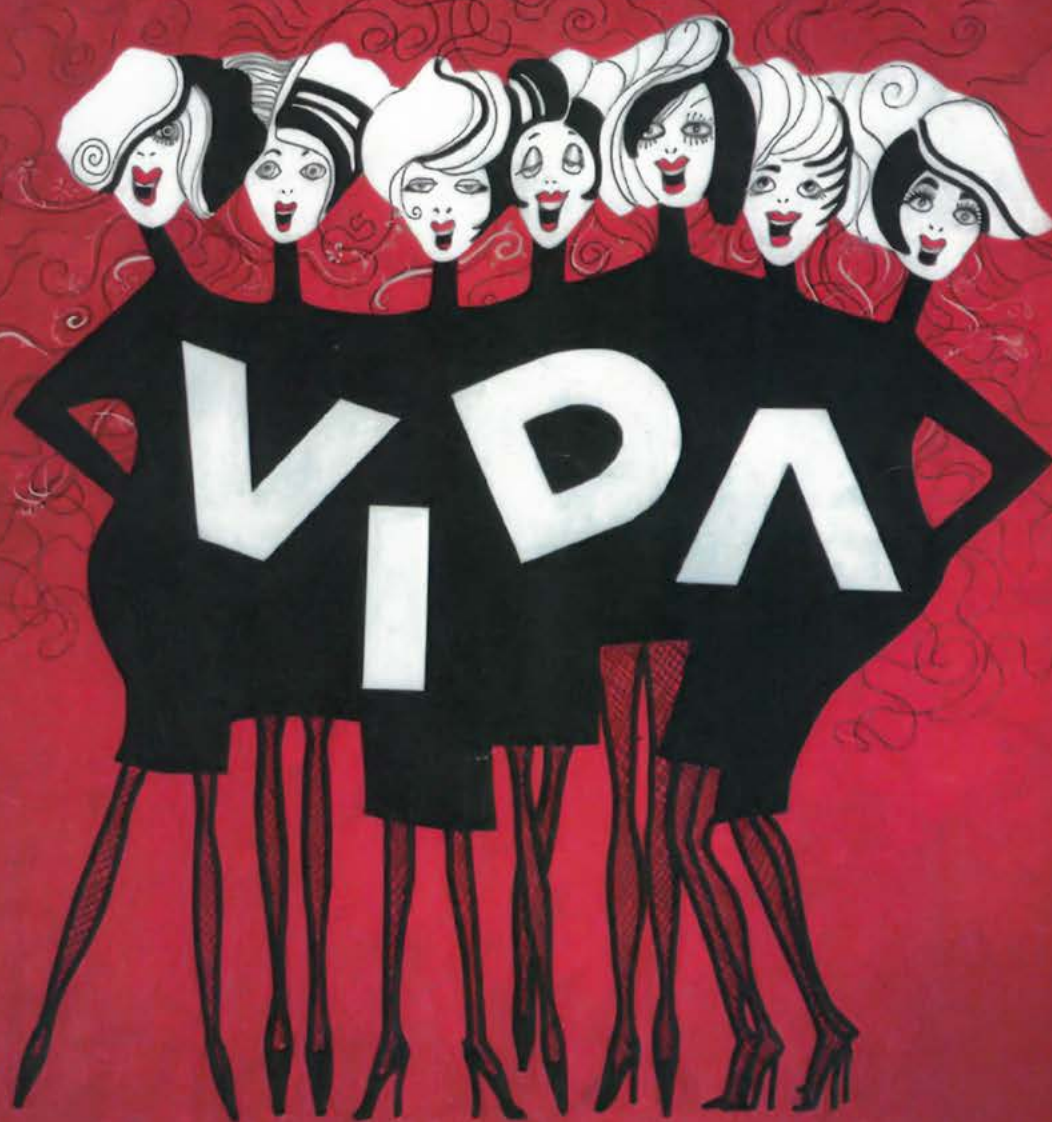
Tel.: 725 369 985

Email: socialni.planovani@ricansko.eu

WWW: <https://mas.ricansko.eu/>, <https://socialni.ricansko.eu>

VIDA, MARIE!

koncert ženské vokální skupiny VIDA
s básněmi a obrazy Marie Kolářové

pátek 9.10. od 19.30 v Kině Čerčany
vstupné 200,- v předprodeji od 1.9.2020 na www.kinocercany.cz

Co bude se samoškou v Pyšelích?

Jak jste si všimli, tak se v půli měsíce září zavřela samoobsluha Enapo v Pyšelích. Naštěstí jen na krátko. V ideálním případě a pokud nám bude vše nakloněno, otevřeme nové potraviny a smíšené zboží v polovině měsíce října.

Jednou za čas je dobré udělat změnu. Naší největší motivací je, aby nakupování pro bylo obyvatele Pyšel příjemnou záležitostí a poskytovaný sortiment všechny uspokojil.

Chceme se, společně s novým nájemcem, zaměřit především na čerstvé potraviny, skvělou zeleninu, výběr mléčných výrobků, čerstvé pečivo, postupně zavést bio potraviny a pokusit se o prodej alespoň části zboží bez obalu. Samozřejmě nebude všechno hned

najednou, ale budeme se snažit Vám vyhovět v co největší míře.

Napište nám, jaká otevírací doba by se Vám nejvíce líbila, jaké zboží Vám v Pyšelích schází, o co máme rozšířit

sortiment, abyste vše, co potřebujete mohli nakoupit ve Vašem městě.

*Poslední Pyšelská s.r.o.
samoskapysely@gmail.com*

INZERCE

ČALOUNICTVÍ VÁVRA

- VEŠKERÉ ČALOUNICKÉ PRÁCE
- 2000 DRUHŮ LÁTEK
- KŮŽE, EKOKŮŽE, KOŽENKY

☎ 603 301 565, dílna 733 299 549

🏠 WWW.CALOUNIK-VAVRA.CZ

✉ INFO@CALOUNIK-VAVRA.CZ

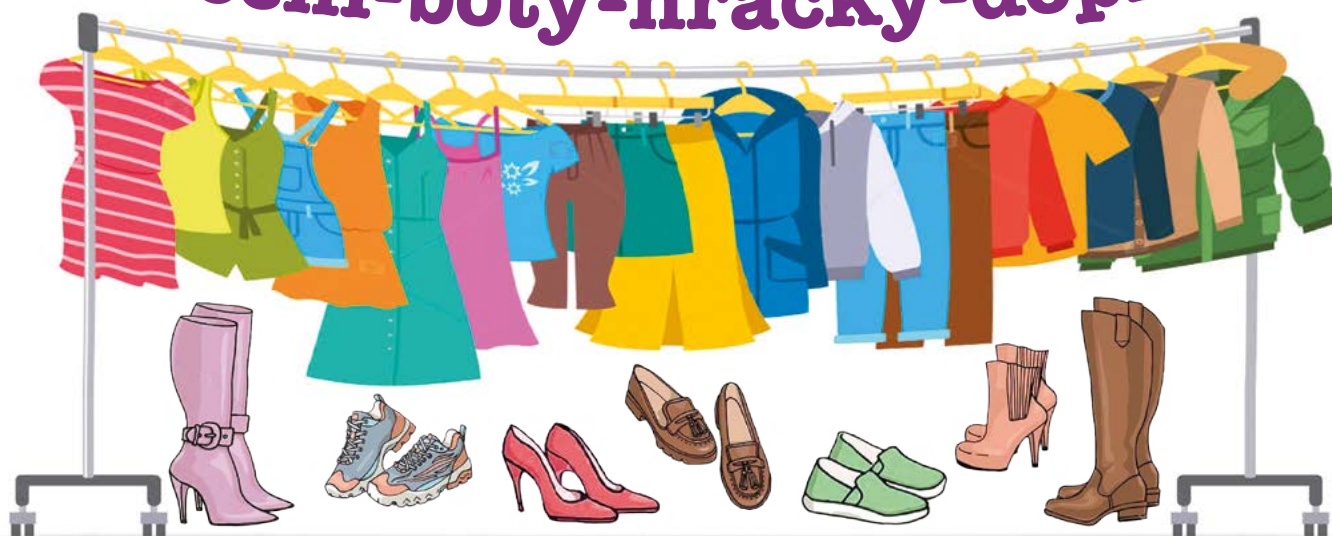

PODZIMNÍ BAZÁREK

v PYŠELÍCH
7.10. - 10.10.

dětského i dospělého oblečení
oblečení-boty-hračky-doplňky

PŘÍJEM ZBOŽÍ

7.10.2020 v 18,30

VÝDEJ ZBOŽÍ

10.10.2020 od 12,00

PRODEJ ZBOŽÍ

8.10.2020 od 14,30-18,30
9.10.2020 od 14,30-18,30
10.10.2020 od 9,00-11,30

Volat na pořadové číslo, zboží řádně označené a čisté!!!
tel.: 774329264 z prodeje účtováno 10% z ceny
místo konání - HASIČSKÁ ZBROJNICE

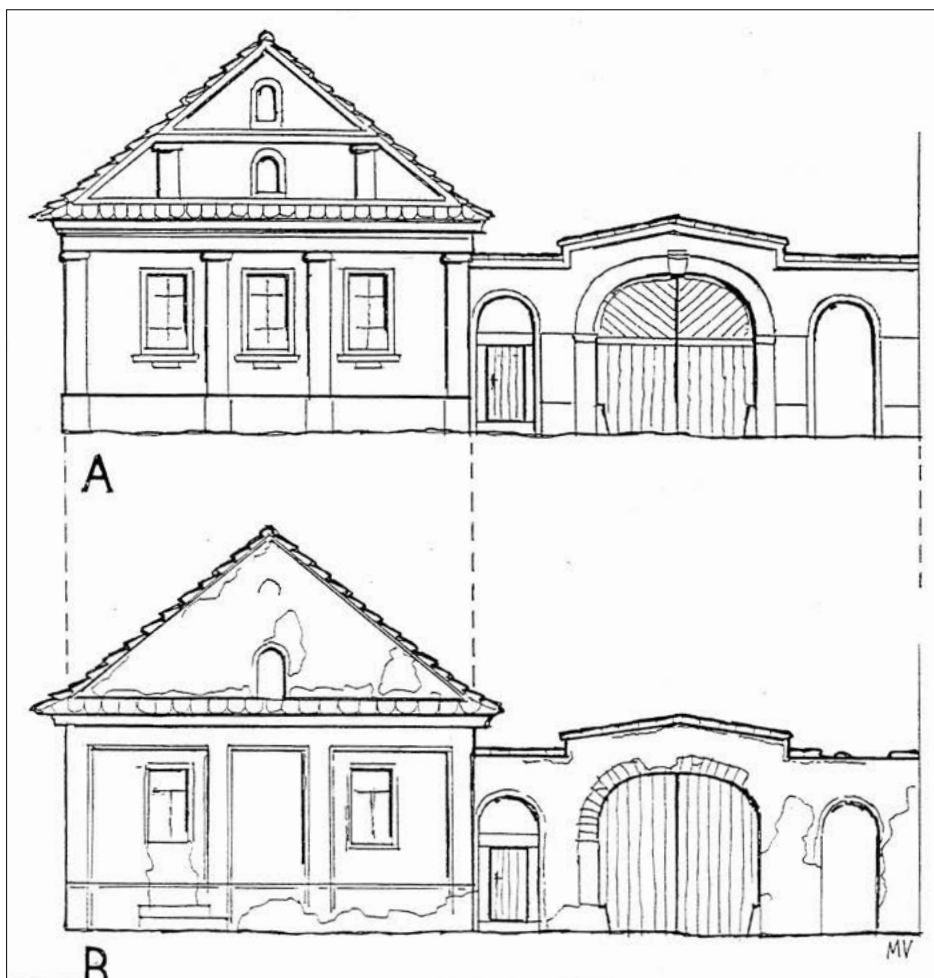
Zapomenutá krása pyšelských domů

Když se v konci pyšelského náměstí rozhodujete, zda jet na Zaječice nebo na Pětihosty, tak máte přímo před nosem rohový dům s číslem 12, který stojí na dlouhé parcele orientované severojižním směrem. Podle dostupných informací šlo o objekt zájezdního hostince, který patřil k vedle stojící staré rychtě.

A) Náš pokus o rekonstrukci původního stavu se tentokrát neopírá o dochovanou obrazovou dokumentaci, ale vychází ze zbytků architektonických článků, které se dají ještě dnes rozpoznat.

Šlo pravděpodobně opět o klasicistní průčelí někdy z počátku 19. století, jehož nejnápadnějším rysem bylo hojné užití pilastrů. Čtyři větší byly v přízemí, dva menší nad první římsou. Podobně výrazná je i brána. Její dva funkční vstupy (dveře a vrata) jsou vyváženy kvůli osově souměrnosti ještě slepým portálem vpravo od vrat, který je ve stejné proporci jako dveře vlevo. Za zmínku stojí ještě žulové ostění dveří vlevo.

Průčelí tohoto domu nebylo přestavěno obvyklým neuváženým způsobem, protože původní systém pilastrů a říms nahradily aspoň v přízemí lizené rámy použité ve stejné kompozici.

Štukovou výzdobu štítu v tomto případě nezničil člověk, ale zub času.

B/ Současný stav

ak. sochař Michal Vitanovský,
přetištěno z roku 1999,
fotografie z roku 2020

Sochařské zastavení III.

Z trojice soch na opěrné zdi u kostela si tentokrát vybereme prostřední. Je to sv. František Xaverský, patron jezuitů, misionářů a námořníků. Bývá také považován za pomocníka proti moru a někdy vyzván jako ochránce před bouří. Svatořečený byl roku 1622.

Jestliže jsem minule jeho souseda Floriána s nadsázkou označil za „lido-vého svatého“, tady jde o jiný případ. František Xaverský je znám nepoměrně menšímu okruhu lidí. Na druhou stranu je ale proti Floriánovi dobře doloženou historickou postavou. Pocházel ze španělského šlechtického rodu a dostalo se mu důkladného vzdělání. Byl jedním ze zakladatelů jezuitského řádu a přítelem Ignáce z Loyoly. Je tradicí, že tento řád je u nás vnímán negativně, jako nositel rekatolizace v 17. století. František Xaverský nás ovšem v tomto ohledu mýjí, protože žil o sto let dříve a aktivity, které ho proslavily, se odehrávaly v Orientu. Kde se jako misionář objevil, zanechával po svém odchodu větší či menší křesťanskou obec. Byl úspěšný především u chudých. Oblé-

kal se jako oni, spal na zemi a jedl jejich prostá jídla. Byl mezi nimi s šířením nové neznámé víry relativně

úspěšný, zatímco vládnoucí vrstva si většinou ponechávala tradiční náboženství. Na svých misijních cestách se ujímal domorodců utlačovaných bílými kolonizátory. Prošel takto Indií, Indonézií a Japonsko. Jeho poslední stanicí byla Čína, kde roku 1552 zemřel.

Atributy sv. Františka Xaverského jsou kříž v ruce, miska se svícenou vodou, případně lilie nebo srdce v plamenech. Pokud je zobrazen s jinými postavami, bývá zachycen jak křtí.

U nás je mu zasvěceno více kostelů a také v malbě a plastice se jeho postava často uplatnila. Z logiky historického vývoje plyne, že zmíněné památky pocházejí většinou ze 17. a 18. století.

Naši sochu vytvořil významný barokní sochař Jan Bedřich Kohl (1681–1736). O jeho pozoruhodné kariéře se zájemce dozví víc na informačních tabulích v kolonádě, kterou zřídil dr. Koudelka v Nové Vsi a dal jí také po něm jméno. Pro naše účely si připomeneme jen několik událostí ze sochařova života, které mají souvislost s pyšelskou sochou. Především je doloženo, že sochař Kohl v Pyšelicích nejen bydlel v letech 1714 – 1718, ale v té době také vlastnil hospodu na Košíku. Ve zmíněných letech byly pro něj Pyšely zajímavé také profesně, protože hrabě Halleweil si zde u něj objednal několik soch. Neurčitý počet je bohužel dán předpokladem, že některé byly zničeny, nebo odvezeny jinam. Nám zde zůstaly dvě, u kterých se Kohlovo autorství dá s velkou dávkou jistoty předpokládat a sv. František Xaverský je jednou z nich. Zde dvou příložených fotografií ta první, která zachycuje celkový pohled, je ze současnosti. Druhá, s detailem poprsí, pochází ze sedmdesátých let 20. století a zachycuje je stav před restaurováním.

Pyšelská socha sv. Františka Xaverského je komponována jednoduše. Stojící postava s pravou rukou na prsou a levou vztyčenou, má mírně zakloněnou hlavou s pohledem upřeným do nebe. V levé ruce tušíme kříž, ale

tato část plastiky dnes chybí. Pokud ale věnujeme dost času vnímání dokonale zvládnuté hlavy, rukou a také draperie, která podporuje pohyb figury, pak určitě zjistíme, že jde o velmi kvalitní dílo. Sotva tomu mohlo být jinak u autora, který vyrůstal v prostředí pražského sochařského ateliéru svého nevlastního otce a v dospělosti plynule navázal vlastní tvorbou.

Z dalšího díla Jan Bedřicha Kohla zmíníme alespoň dvě sousoší pro pražský Karlův most, i když s malým otazníkem. Až si tam opět někdy zajdete, zastavte se u sv. Mikuláše Tolentinského a u sv. Augustina. Při pohledu na ně můžete hledat známky sochařského rukopisu, který znáte z Pyšel. Odborníci totiž nejsou zajedno, jestli je autorem pražských soch ještě Jeroným Kohl, adoptivní otec našeho „pyšelského“ sochaře, anebo jestli je už vytvořil Jan Bedřich Kohl sám. Jeroným Kohl byl v době vzniku soch z Karlova mostu už v pokročilém věku a to by jako na autora ukazovalo spíš na jeho adoptivního syna.

Michal Vitanovský

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

BLAHOPŘEJEME JUBILANTŮM NAŠEHO MĚSTA

pan Pavel Winkler

paní Hana Heřmanová

Připojujeme se k jistě dlouhé řadě gratulantů s přáním pevného zdraví, hodně štěstí, pohody a spokojenosti do dalších let života.

VÍTÁME NOVÉ OBČÁNKY NAŠEHO MĚSTA

Dominika Pilcová
Anežka Schreinerová

Eliška Zámostná
Samuel Kudlík

Adéla Čermáková
Tomáš Matera

Gratulujeme k této krásné události, přejeme hodně štěstí, lásky a pohody.

Informace k vítání občánek

Vítání občánek je naplánováno na sobotu 17.10. 2020.

Vítání je určeno pro pozvané děti, jejich rodiče a rodinné příslušníky. Jarní termín, který byl zrušen kvůli pandemii koronaviru, bude od 13.00 hodin. Děti, které budeme vítat v řádném

podzimním termínu budou přivítáni od 15.00 hodin.

Celá akce bude v prostorách velkého sálu pyšelské sokolovny.

Pokud by došlo ke zrušení celé akce, bude to z důvodů vývoje pandemie koronaviru. Budeme Vás včas informovat.

Těšíme se na děti, rodiče a rodinné příslušníky.

*Kulturní a informační centrum Pyšely
Mirka Kocourková*

Letní koncert v Pyšelích

Konal se v horkou letní sobotu 15. srpna 2020. Kostel, vyzdoben letním kvítím, se těšil na pozvané umělce. Ti nás po čtyřech letech potěšili svou návštěvou. A kdo k nám přišel zahrát a zazpívat? Světoznámá jména: Vratislav Kříž – baryton, na harfu zahrála krásné tóny Kateřina Englichová a na klávesy byl

skvělý Petr Malásek. Jako speciální host vystoupila umělkyně světového formátu sólistka drážďanské opery Štěpánka Pučálková.

Úžasná hudba a zpěv se rozléhaly přeplněným kostelem a byl to opravdu nezapomenutelný zážitek.

Děkujeme těm, kdo jste přišli a vytvořili krásnou atmosféru.

Tak zase někdy na shledanou v kostele Povýšení sv. Kříže v Pyšelích.

*Kulturní a informační centrum Pyšely
Mirka Kocourková*

MŠE V KOSTELE POVÝŠENÍ SV. KŘÍŽE V PYŠELÍCH

NEDĚLE 15:00 mše sv.

PÁTEK 17:00 mše sv.

Vydávání zpráv o zdravotním stavu

Ministerstvo školství (dále MŠMT) vydalo manuál pro školy „Provoz škol a školských zařízení ve školním roce 2020/2021 vzhledem ke Covid 19“.

Dle tohoto manuálu školy neumožní vstup žákům, kteří vykazují známky akutního onemocnění.

V manuálu je školám stanovena povinnost umožnit vstup žákovi, u kterého jsou přetrvávající příznaky projevem chronického onemocnění. Potvrzení o této skutečnosti má podle manuálu vydat praktický lékař pro děti a dorost. MŠMT souhlasí s tím,

že může chronické onemocnění potvrdit i jiný ošetřující lékař, například alergolog či imunolog, plicní lékař apod. Případně je škola nemusí vyžadovat, pokud chronické onemocnění vyplývá z informací již dříve škole dostupných.

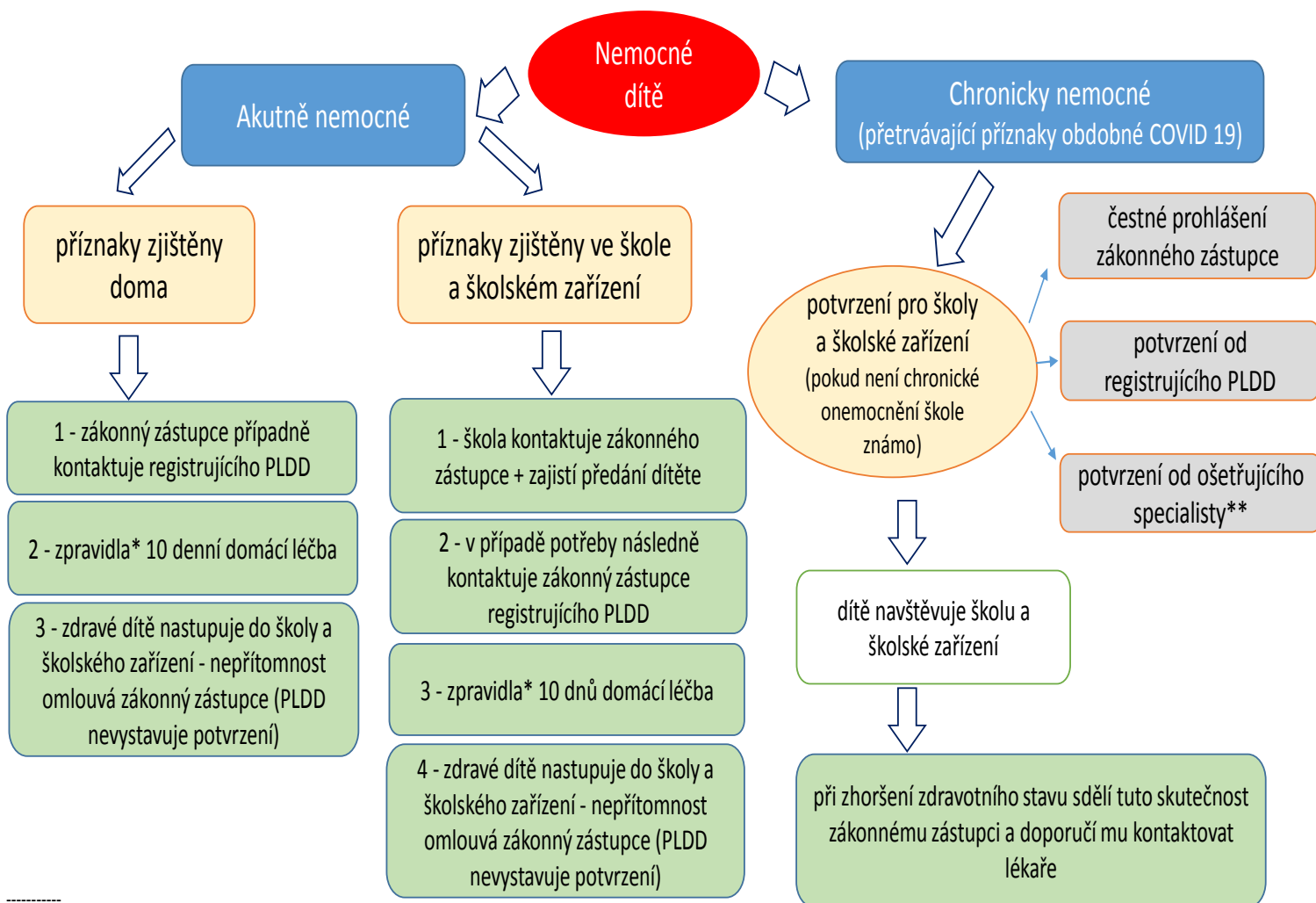
Vydání zprávy je vyžádanou službou, kterou rodiče dítěte hradí. Zpráva má obsahovat informace o chronickém onemocnění dítěte, včetně diagnózy a popisu možných projevů. Zpráva logicky nemůže vyloučit akutní onemocnění dítěte ani Covid 19 ani jiné.

Zprávu vydáme na žádost zákonného zástupce a jen do jeho rukou. Škole ani jiné osobě takovou zprávu pochopitelně vydat nemůžeme. Pro vydání zprávy platí přiměřená lhůta do 10 pracovních dnů. Vydání zprávy je zpoplatněno podle ceníku konkrétní ordinace.

MUDr. Pavel Biskup
praktický lékař pro děti a dorost,
Pyšely 640

Praktický návod pro ošetření dětí po 1.9.2020

Do školy a školského zařízení je přijato pouze zdravé dítě, které nejeví známky akutního infekčního onemocnění

*) zpravidla = 10 denní domácí léčba může být delší či kratší dle klinických příznaků a případných doplňujících vyšetření

**) zákonný zástupce může doložit potvrzením od specialisty či kopií odborného nálezu

ZajKov je tu pro nás

Osadní výbor Zaječice a Kovářovice (OV ZajKov) se schází každý měsíc na jednání v zaječické hospůdce Oksford, kam za námi mohou přijít naši sousedé s novými podněty a nápady.

V minulých Pyšelských listech jsme vás informovali o přípravách na dokončení renovace kapličky na zaječické návsi. Prázdniny utekly jako voda a my před sebou máme plno úkolů, které zůstaly ležet ladem. Co nás čeká? Oprava fasády, dveří, facelift Panenky Marie i úprava terénu v těsném okolí. Tentokrát už, doufejme, dojde nejen na slova, ale i na činy. Budeme rádi, když se za-

pojíte! Máte-li chuť, stavte se kdykoliv během otvíračky v Oksfordu nebo nám napište. Předem děkujeme!

Pokud chcete pravidelně dostávat zprávy z osadního výboru, napište na ovzajkov@gmail.com. Na tento e-mail můžete také posílat své nápady a podněty, případně je můžete hodit na papíře do schránek u vitrín v Zaječicích a Kovářovicích označených logem osadního výboru. Sledujte nás i na facebooku: @ovzajkov.

Za OV ZajKov
Ondra Hůlka, předseda

Aktivitu osadního výboru můžete sledovat na facebooku (facebook.com/ovzajkov), ve vitrínách u autobusové zastávky v Zaječicích a návsi v Kovářovicích a také v e-mailu, pokud jste se přihlásili na adrese výboru ovzajkov@gmail.com. Na tento e-mail můžete také posílat své nápady a podněty, případně je můžete hodit na papíře do schránek u vitrín označených logem osadního výboru.

Expedice Böhmerwald aneb Šumavo, buď pochválena!

Expedice stíhá expedi, ZZ Corps Bandidos locales by mohli vyprávět... Nejdřív na přelomu května a června Jeseník, kdy zaječičtí korádisté zdolali na svých strojích tisíc kilometrů během osmi dní a stihli nezapomenutelnou družbu se Zaječicemi u Chrudimi. A pak konec srpna, kdy se vydali na Šumavu. O té první jmenované si nechte vyprávět na základně gangu, v zaječickém Oksfordu. O té druhé vám teď bude vyprávět přímý účastník...

Ráno se sjíždí devět ZZ před Oksfordem. Všichni řádně ustrojeni, až na Václava, který v bílém tričku chce zřejmě suplovat bílou vránu. Komentář jednoho z účastníků: „Tos pos... Vašku!“ V tu chvíli netušíme, jak ta slova byla prorocká!

V Pyšelích se připojuje Robert. Trošku nás zaráží jeho výbava – slámák, plážová taška, na nohách žabky. Pravda, na pátek jsou hlášena extrémní vedra, ale na zbytek víkendu rosníčky varují před přivalovými dešti a krupobitím. Třeba ten chlapec má lepší informace než zbytek tlupy...

Když kvalita předčí kvantitu

Vyrážíme směr Sedlčany, kde je místní obyvatelstvo dopředu varováno, ať děti a ženy schovají do sklepů a muži nevycházejí z domu se zbraněmi, aby nedošlo ke zbytečným přestřelkám. Dlužno dodat, že sedlčanští upozorně-

ní dodrželi – neviděli jsme tam žádnou hezkou holku a všichni muži byli neozbrojeni.

Když jsme přijížděli na oběd do pivovaru u Zvíkova, jel proti nám gang

na stadionech, bylo jich minimálně dvakrát tolik, co nás, ale vzhledem k tomu, že každý byl postrojen, jak ho napadlo, jsme se při jídle shodli, že naše kvalita předčí jejich kvantitu.

Cesta do kempu Čepice probíhala bez problémů a naše obdivuhodné stroje nás i v tropickém počasí vezly lépe než velbloudi. V Čepici domluvil vedoucí výpravy Jindřich spaní pod přístřeškem, plzínku a guláš. Když nás po našem příjezdu uvítala vlnadná

Chlaprd, vyrážíme! Start expedice od základny Oksford.

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

Hemžení pod altánem. Těžko říct, jestli už po koupeli v Otavě...

ubytovatelka pouze v plavkách, museli jsme po rychlém doplnění tekutin okamžitě jet zchladit svá roztřesená těla do Otavy.

Při návratu jsme se zastavili v čepic-kém pivovaru, kde jsme si dali něco malého k snědku před večeří. Jarda s Václavem si dali napůl utopence, což jak se později ukázalo, nebylo možná ideální. K večeři byl výborný guláš s divokou rýží, zalitý dostatečným množstvím piv (naš spoluxpedičník Ondřej, jinak též hospodský z Oksfordu, sice kritizoval způsob čepování a chlazení, ale když je žízeň, tak se na

nějaké detaily nehledí). Noc proběhla bez problémů, až na Václava, kterého postihla egyptská kletba.

Na šlapky s vlkem

Ráno nám byla připravena královská snídaně: míchaná vajíčka, sýr, salám, pivo Ondrou točené (to byl vtíp – čepované). Při odjezdu nám mávala celá ubytovací rodina i s novým tříletým členem ZZ Corps. A vzhůru do hor.

Již kopec do Hartmanic prověřil naše stroje a u několika členů i jejich nohy. Některým nepomohly ani šlapky (rozumějte pedály, nikoliv děvčata

postávající na kraji silnice). Také další cesta z Hartmanic do Dobré Vody se ukázala nad síly Tiborova stroje – než došel vedle burácejícího oře, stačili jsme si prohlédnout kostel se skleněným oltářem a nabrat vodu z léčivého pramene. Odtud už to bylo kousek na Rovinu, kde jsme se odměnili jedním povzbuzujícím nápojem.

Cesta do Prášil byla bez problémů, dokonce jsme ani nepotkali žádného cestáře, natož pak paní v kočáře. Že byl v Prášilech rozbořený most, nás nezaschovalo, co zvládnou cyklisti, zvládnou hravě i naše úžasná koráda. Po projetí Srní jsme minuli vlčí výběhy, ty nás ale nevzrušovaly, protože jsme si každý z předchozího horkého dne vzal svého vlka soukromého.

V Modravě v pivovaru Vaškův egyptský covid přeskočil i na Jardu. Naštěstí cesta na Kvildu netrvá tak dlouho. Zde jsme narazili na motor-káře, jejichž obsah motoru převyšoval naše stroje minimálně dvacetkrát. Na Robertův dotaz, jestli jim to jede i do kopce a jak to řeší, když nemají šlapky, pochopili, že sedí na špatných mašinách...

Laškování s kozičkou

Cesta do Borové Lady a dále Horní Vltavice podél Teplé Vltavy probíhala příjemně, pouze Václav z nějakých dů-

Letní nadělení

Tak sem se doslechla, že prej v Pyšelích chodí Ježíšek koncem srpna. A že prej dárky naděluje u hřbitova. Jako proč ne, dárky si zaslouží každý, ale jestli si zesnulí (dej jim pámbu lehkou zem, nebo jak to říkáte) přejou autosedačku, to fakt pochybuju. Že by si za dlouhých letních večerů skládali autáky, to si po pár práskách trávy představit dovedu, ale i tak... Ledaže by to nebyl Ježíšek, ale nějaký vykuk, jenže co já vo vás lidech vim? O moc víc, než co by se do ucha vešlo, to nebude...

Jo ale proč to vlastně povídám? Už to mám: si nemyslete, Pyšeláci, že ste nějaký kabrháci! U vás to Ježíšek nadělil aspoň k popelnicím. To u nás tou dobou byl taky, a taky mu jeden prezent upadnul – asi jak měl naložený sáň a řezal zatáčku kolem lípy u nástěnky (takovejch ježíšků vám tam jezdí, dyk já kolikrát ani nestačím

uskakovat!). No prostě vysadil tam židli. A ne ledajakou! Na kolečkách byla, nekecám! Stála tam jak mrkev v zimě, a světe div se – někdo jí pak sebral (to mě dojalo, fakt). Nebo jí to nebavilo a prostě vodjela trčet jinam, co já vim.

Jo ale proč to vlastně povídám? Asi že jak u vás řadí ten virus zatracenej, kvůli kterému se zjara neuklízely škarpy, tak to v těch škarpách začíná vypadat jak na smetáku. Ne že bych teda někdy na smetáku byla, ale četla sem vo tom komiks, a tam to bylo nakreslený černý na bílým.

No nic, já se loučím a du si cvaknout z petky do příkopu. Jestli mě slechy neklamou, uslyšíme se před pravým Ježíškem, tak se koukejte snažit, ať vám taky něco nadělí!

ZAJEČICKÁ SLECHNA

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

Pod egyptskou kletbou. Václav a spol. na prášliském mostu-nemostu.

vodů odbíhal do lesa, asi hledat houby, nikdy však žádné nepřinesl. V kempu v Horní Vltavici byl pro nás připraven na spaní party stan – radary ukazovaly příchod deště. Také se poměrně výrazně ochladilo, což začal pociťovat zejména Robert ve svém plážovém oblečení. V kempu byl jeden malý stánek, jinak v celé vesnici žádná hospoda kromě vykřičeného domu.

Někteří členové výpravy při pohledu do mobilů na radar znejistěli a začali se pít po bezpečnějším ubytování. Po několika pokusech vytelefonovali možnost přespání v penzionu vzdáleném několik kilometrů s nabídkou

pečeného kolena k večeři. Většina se rozhodla přemístit, kromě Vaška s Jardou, protože vidina pečeného kolena je opravdu, ale opravdu nezajímala. Navíc Vašek se již před tím v kempu sblížil s kamerunskou kozičkou, která po něm ze svého výběhu zhuleným okem laškovně mrkala.

Ostatní odjeli do penzionu, kde si natrásali peří před mladičkou číšnicí, zatímco Vašek s Jardou v kempu museli z pochopitelných důvodů odmítnout pozvání místních na klobásu.

Mořská nemoc a tajemná pizza

Ráno jsme se sešli na benzínce a vyrazili směr Lipno. Vašek, Robert a Jarda se rozhodli držet původní trasy a jet přes Vlčí Jámy a České Žleby na Soumarský Most. Ostatní, zaleknutí se profilu trati, zvolili přímou trasu po hlavní silnici. Tři odpadlíci byli odměněni jízdou překrásnou krajinou, míjeli zaniklé vesnice, kde z málo zřetelných základů domů již vyrůstaly statné strohy; člověk si tam uvědomí svoji bezvýznamnost proti přírodě.

Utekli před deštěm... aneb pohodlná postel – základ přátelství.

Johohóóó! Jihočeské moře jsme zdolali bez jediného muže přes palubu.

Na Soumarský Most přijeli dříve než zbytek výpravy, byť ti to měli o osm kilometrů kratší. Důvod? Jindřichův stroj nechtěl nasávat (to by se jeho pánovi stalo jen stěží). Cesta přes Vimperk na trajekt do Dolní Vltavice po hlavní silnici nebyla příliš zajímavá, zpestřením byl pouze cyklista, se kterým jsme se neustále míjeli – do kopce jsme ho předjeli, z kopce nám dal za uši on. Naštěstí zhruba po deseti kilometrech odbočil a my mohli zvolnit...

Po přeplavení jihočeského moře (mořskou nemoc nikdo nedostal) jsme vyjeli na Svatého Tomáše. No, vyjeli – někteří vyšlapali, někdo i vyšel. Po obědě sjezd dolů k Lipnu, na

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

hráz a Vyšší Brod do Rybníka, kde na nás čekala dodávka na převoz strojů. Když jsme ji viděli, tak v nás hrklo, jak do tak malého auta dáme deset korád. V duchu už jsme si stříhali, kdo se nevejde a bude muset jet přes noc po vlastní ose. Ovšem když je člověk v nouzi, tak dokáže vymyslet neuvěřitelné věci, nota bene když je

odchovancem Oksfordu. Do auta, kam by se správně mělo vejít maximálně šest strojů, jsme tak úspěšně naskládali všech deset i s bagáží.

Veselá cesta vlakem do Benešova byla zpestřena Ondrovou objednávkou pizzy na perón v Táboře. Dodnes si někteří z nás myslí, že to byla pozornost ČD, aby napravily svůj špatný

obraz vzhledem k neustálým haváriím v poslední době. V Benešově na nás naštěstí již čekaly naše milé stroje, a tak jsme úspěšně dorazili těsně před tmou i deštěm do našeho milovaného Oksfordu v Zaječicích.

Šumavo, buď pochválena!

Jarda Dočekal, Zaječice

„Skok“ pro pomoc

Na poslední prázdninovou neděli jen tak nezapomeneme. Akce „Skok pro pomoc“ neměla chybu a helmu a plavky dolů před tím, co organizátoři dokázali. Bylo nám ctí i radostí přispět svou troškou do benzinového oděru.

Pokus zaječických hasičů o světový rekord ve skoku s půdní frézou úplně nevyšel, ale bylo to o pověstná říditka! Spanilá jízda zaječických ZZ Corps ukázala, že s dvojtaktem není třeba hned skákat salta, aby byla legrace (ale ty kousky, co Pilník a jeho kluci předváděli ve vzduchu, stály za to!). A pozadu nezůstal ani zaječický NOK (Nedělní otužilecký kosočtverec), který spojil ledy s otužilci z Pyšel, aby zakoupil ikonu od Marie Kolářové. NOK pak spojil šrajtofle se ZZ Corps, na Luxonův účet poslal devět tisíc korun a v hodu mincí vyhrál první kolo držby obrazu. Až do 24. prosince ho tak mohou zájemci přijít obdivovat do zaječického Oksfordu, kde je přístupný veřejnosti kdykoliv, kdy má

hospoda otevřeno. Ve výše uvedený den bude obraz na dosud neurčeném místě (že by Prádlo?) slavnostně předán na rok do Pyšel.

Lukášovi držíme palce a přejeme, ať se brzy rozchodí!

*Za zaječický NOK David Kasl,
Nok hazardér*

To je dost, žes nás taky jednou vyvez!

Když se rozhodnete, že uděláte světový rekord v počtu kilometrů během tří dní v devíti lidech na starém motorobotu, může se z toho vyklubat celkem zábavná expedice...

Znáte to: dostanete za úkol vyklidit stodolu na chalupě po strejdovi a objevíte staříčkový Motorobot PF-62, vyráběný Agrostrojem Prostějov, i s dobovým přívěsem. A protože máte tyhle legendární kousky rádi a vzpomenete si na slavnou scénu z neméně legendárního filmu Slavnosti sněženek, nápad je na světě.

Kdo by neznal ten blažený úsměv ve tváři Rudolfa Hrušínského alias Jarina France, když se za pravidelného brblání půdní frézy kochá pomalu ubíhající krajinou, zatímco na něj z přívěsu pokřikuje stará Francová v podání herečky Blaženy Holíšové: „To je dost, žes nás taky jednou vyvez! Žes udělal něco pro rodinu!“

Ta scéna vám okamžitě proběhne hlavou, takže neváháte a s partou stejně naladěných partáků ten motorobot rozeberete do posledního šroubku, dáte do nového laku a zase složíte a poladí-

te, takže startuje na první nakopnutí. Pak se ještě pohrabete v přívěsu, prkna nabarvíte a posvažujete jednoduchou lavici, aby stroj uvezl osm lidí.

A protože je léto a nastanou vedra, pivo dá pivo a vaše příští expedice dostane jasné kontury. A protože nejste žádná ořezávátka, nezůstane u nízkých cílů: prostě se rozhodnete, že uděláte světový rekord v počtu ujetých kilometrů během tří dnů, s půdní frézou z konce 60. let a tunou nákladu. A tak na valníku dopravíte frézu do Soběslavi a od pátku do neděle na ní pomalými doušky spolkáte víc než 120 kilometrů, než dojedete zpátky domů do Zaječic.

Cestou necestou potkáte spoustu lidí, kteří někdy nevěřicně kroutí hlavami, ale spíš se usmívají a zamávají na pozdrav. Připadáte si trochu jako stařík Alvin Straight ve filmu slavného režiséra Davida Lynche, když se vydal na zahradním traktůrku na 600 mil dlouhou pouť za svým nemocným bratrem. Hlavně si ale užíváte svobodu pohybu rychlostí zřídka kdy převyšující svižnou chůzi a spaní pod širým nebem. A taky tušíte, že ti, kdo mávají, ve skrytu duše trochu závidí...

Hasiči Zaječice

Luboš Pospíšil & 5P: Počasí navzdory

Radary nelžou! Minimálně 28. srpna tomu tak bylo – původně se tenhle koncert měl odehrát pod širým nebem, na poslední chvíli jsme ho ale přesunuli dovnitř, do Oksfordu. Vyplatilo se, protože s prvními akordy strhla se průtrž

mračen věru velkolepá. A komornější atmosféra nakonec vůbec nevalila, ba naopak – o to silnější zážitek si přichází posluchači a fanoušci kvalitní české hudby odnesli. Do Zaječic totiž zavítala legenda české hudební scény Luboš Po-

spíšil se svou kapelou 5P. Během téměř dvou hodinového vystoupení zazněly všechny Lubošovi pecky a došlo i na sólová vystoupení členů kapely Ondry Fencla a Páji Táboříkové. Jako speciální host pro zaječický koncert umocnil celkový zážitek svojí hrou na saxofon a flétnu vynikající Ondřej Klímek. Děkujeme Lubošovi a jeho kapele za fajn večer a zároveň Lubošovi přejeme vše nejlepší k jeho sedmdesátinám!

Letošní sezona hudebních „megaakcí“ je za námi, příští rok se můžete těšit na tyhle dvě venkovní:

11. června 2021 vystoupí v Zaječicích již potřetí skupina **Brutus**.

21. srpna 2021 se uskuteční **Revival festival** s kapelami **Špejbl's Helprs** (ACDC revival), **Deep Purple Revival** a **Led Zeppelin Revival**. Bude to nářez!

Ondra Hůlka, Zaječice

Zaječický bůr

**2. ROČNÍK
PŘESPOLNÍHO
BĚHU**

3. ŘÍJNA od 10:00 v ZAJEČICÍCH

DÉLKA TRATÍ: 55 m / 555 m / 1 555 m / 5 555 m

KATEGORIE:

0–5 let	PIDI zajíci/zaječice	START 10:00
6–8 let	MINI zajíci/zaječice	START 10:30
9–11 let	MINI zajíci/zaječice	START 10:30
12–14 let	MIDI zajíci/zaječice	START 11:00
15–17 let	MIDI zajíci/zaječice	START 11:00
18–99 let	MAXI zajíci/zaječice	START 11:30
18–99 let	HOLE zajíci/zaječice	START 11:30

REGISTRACE: 9:00
Oxford (u hřiště)
STARTOVNÉ:
děti **5 Kč**, dospělí **55 Kč**

Věcné ceny pro první 3 v kategorii, čaj a sušenka pro každého :)

@zajecickybur

Registrace e-mailem: zajecickybur@gmail.com

ve spolupráci se

RC Zajíček

Nový školní rok nadělil v Rodinném centru Zajíček současným školákům dlouho očekávanou změnu: nové spolužáky druhého stupně. První zářijový týden se tedy naplnil další pečlivě plánovaný krok v rozvoji rodinné školy. Žáky od první do páté třídy zatím doplnili šestáci a jedna sedmačka, nicméně s početným růstem musí přijít i růst prostorový. Proto již od příštího roku budou školáci druhého stupně docházet do nových prostor. Na změny se všichni velmi těšíme, protože nám přinášejí nové podněty a nápady. A protože i u nás jsou školní začátky sžívací a opakovací, využili jsme krásné dny k učení pod širým nebem a třeba i renovaci starých židlí, kterým jsme tak vdechli nový život. Každý školák má nyní tu svoji originální židli a za RC Zajíček jim všem přejeme úspěšný školní rok 2020/2021.

Co kus, to originál. Staré židle prošly renovací. Foto: archiv RC Zajíček

Svenovo táborové léto

Ahoj. Jmenuji se Sven, jsem Australský ovčák a bydlím v Zaječicích. Chci vám vyprávět, co se mi přihodilo letos v létě.

To takhle jednou odpoledne slyším, jak moje velká panička Petra říká mé malé paničce Sofince, že její babička Dana povede v RC Zajíček příměstský tábor „Pes, přítel člověka“ a že tam Sofinka také bude chodit spolu se mnou a ostatními psími kamarády, abychom prý dětem předvedli, co všechno umíme.

To jsem zpozorněl. Děti mám sice rád, aspoň ty vychované, co nám pejskům neublíží, ale tady jich prý bude hodně, a navíc v létě bývá velké vedro, a to já jsem pak hrozně líný a celý den prospím. No, co vám budu povídat, vůbec jsem z toho neměl radost.

A najednou to bylo tady. Sofi ten den ráno odjela a já už jsem si myslel, že je to v suchu! Když v tom najednou Petra zavelela: „Kluci, jedem!“ Venku bylo snad 30 stupňů a mně se vůbec

nic nechtělo dělat. Ale panička se poslouchat musí, a tak jsme vyrazili.

Jeli jsme k místní nádrži – my jí říkáme „Plivátko“ –, a tam už na nás čekala banda dětí a také přijela Petry kamarádka Terka se svou psí partou. My se všichni koupeme moc rádi! Děti nám házely míčky a pullery a byla to velká legrace. Jen mi bylo těch dětí líto. Takové vedro – a oni se nemůžou vykoupat! Tak jsem aspoň vždy běžel co nejbliž k nim a tam jsem se oklepal, abych je osvěžil. Ty křičely radostí! Nakonec jsem je ještě doprovodil přes louku a lesík. Děti s námi běhaly a hrály si, prostě bezva den.

Večer, když Sofi přijela, tak na mě byla hrdá, prý jsem se všem dětem hrozně líbil. No to je jasné! Já jsem přeci ze všech nejkrásnější. Také vyprávěla, že se děti o nás pejskách učí i mnoho zajímavého. Třeba o našich zvycích, co máme a nemáme rádi, co jíme a mnoho dalšího. A tak, když jsem večer usínal, pomyslel jsem si, že to nakonec nebude tak hrozný týden.

A opravdu, bylo to parádní. Jen kdyby zrovna nebylo celý týden tak velké horko. Však se také děti byly u nás párkrát vykoupat. To jsem si to užil ještě víc, nemusel jsem nic dělat, jen jsem se hezky tvářil a ony mě drbaly a obdivovaly. Také se seznámily s našimi dalšími psy, rotvajlery Brunem a Eldou, podívaly se na slepi-

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

ce, kachny i koně. Na těch se i povozily. Nebojte, však já jsem je hlídal.

Někdy se stalo, že jsme zůstali doma. A večer, když Sofi přišla domů, tak jsem z ní cítil úplně jiné psy, které neznám. To pak vyprávěla, co všechno s ostatními dětmi dělaly. Nejvíce se jim líbila návštěva štěňátek. Terka měla zrovna doma 7 štěňat Australských ovčáků a Sofiina teta Pavla 10 štěňátek Bostonských teriérů. Já sice nevím, co na tom kdo vidí... jen to knourá, kouše, sotva to běhá a všude to čůrá. Ale děti byly nadšené.

Pak Sofi také vyprávěla, že děti viděly ohařku Boru a její výcvik mysliveckého psa, s křížencem Benem cvičily agility a kokršpanělka Rita se k ničemu prý ne-

NAVŠTIVTE NAŠI KAVÁRNU

café33

stylové prostředí • venkovní terasa
míchané nápoje • studené nápoje
káva • čaj • víno • zákusky • zmrzlina

Otevřeno:

pátek • sobota • neděle 9.30-20.00

Hlavní 33, Senohraby (u nádraží)

tel.: 737 850 845

www.cafe33.cz   **@cafe33.cz**

hodila, zato ale byla krásná, a tak ji jen mazlily. Belgická ovčáčka Pinky jim zase ukázala výcvik služebního psa. S partičkou šesti Bostonských teriérů si děti samy zkusily cvičit povely i agility a bulička Šína jim zase ukázala všechny své medaile a ocenění z výstav – a také, jak se má správný pes na výstavě chovat. Na závěr musím zmínit naši velkou partu Australských ovčáků, která nezkaží žádnou legraci: mě, Svenyho, Sašu, Ellu, Sessi, Andra, Apel a Skyllu.

A tak musím přiznat, že když ten týden končil, byl jsem najednou smutný. Hlavně nám všem budou chybět pamlsky a hračky, co nám děti nosily. Takže jestli bude příští rok podobný tábor, tak já jdu do toho zas! Jen bych si přál, aby bylo lepší počasí. Třeba takových 15 stupňů a zamračeno, to by bylo něco, to bych teprve dětem ukázal, co dovedu!!!

Léto uteklo jako voda a já vzpomínal, jak to bylo s dětmi prima. Sofi začala v září chodit do školy a já se doma nudil. Když v tom slyším, jak panička Petra říká Sofi, že babička dělá psí kroužek pro děti a pejsky, a že tam budeme chodit cvičit a hrát si s těmi dětmi, které nemají vlastního psa. No super!!! Ještě, že ta babička má takové nápady. Už se na děti moc těším! A na pamlsky! To zase bude zábava!

Třeba vám o tom příště zase něco napíšu.

Mějte rádi pejsky a buďte na ně hodní. Váš (nejkrásnější pes) Sven.

*Dana Drmelová,
Zaječice*

SOKOL ZAJEČICE POŘÁDÁ

Stálý **NĀBŮR** *dívek a chlapců*

ROČNÍKY 2007–2013

NA HŘIŠTI SOKOLA

ZAJEČICE OD 18:00 HODIN

KAŽDÉ ÚTERÝ A ČTVRTEK

Co nabízíme?

1 MĚSÍC TRÉNOVÁNÍ NA ZKOUŠKU

VEDENÍ POD LICENCOVANÝM TRENÉREM

VEŠKERÉ TRÉNINKOVÉ VYBAVENÍ

PŘÍJEMNÝ KOLEKTIV DĚTÍ A TRENÉRŮ

TRÉNINK 2X ZA TÝDEN

CENA NA SEZÓNU 1100,- Kč

VÍCE INFO NA TEL. 603 277 220, JAN KAPINOS

PARTNEŘI:

FIFA

For the Game. For the World.

POD ZÁŠTITOU:

Oxford hlásí: Záhada kaktusu vyřešena!

Nebylo by současnosti bez minulosti. Zaječický kroužek historiepytčů při akademické obci místního Oksfordu pro nás objevuje dávno pozapomenuté obyčeje a vrací jim život dle původních zvyklostí.

Tentokrát si osud s učenou společností oksfordskou pohrál věru pichlavě! Jednoho rána, z kraje července, zazelenal se pahýl před univerzitou a rozkvetl. Řečeno jazykem lidu prostého: stal se z něj kaktus! No stal – někdo z něj plastiku kaktusu vyvedl tak podařenou, že projíždějící veřejnost nevycházela z údivu. A co teprve sbor akademický...

Nenadálá proměna „našeho kůlu u hospody“ (ano, i tak se říká univerzitnímu kampusu, byť nikdo nikdy empiricky nedokázal, že oprávněně) vyvolala zmatek a pozdvižení. Názor střídal protinázor, a že jich bylo z obou stran spektra: „Co to je za hrůzu!“ „Takhle dokurvit pahýl, symbol hospody a vesnice...“ „Tady má někdo vkus, soudruzi! Ještě srp a kladivo nahoru a jste hvězdy.“ „Za mě to je hnus, velebnosti, kvádr byl finální dílo s tím, že se tam umístí mašina.“ „No co, prostě to odstraníme jako nepovolenou stavbu.“

I zastánci se našli: „S tím si dal někdo slušnou práci. Musím říct, že to vypadá dobře.“ „Určitě parádní nápad i provedení. A Brutus na kaktusu taky dobrý.“ „Artefakt moderního umění na vsi. Ten

kaktus je mnohem jasnější: Ondra má na baru určitě nějakou dobrou tequila.“ A pak taky jeden hlas, takřka prorocký: „Je to za mě takovej kubistickéj Lada.“ Ale nepředbíhejme...

Otázka zněla jasně: Proč?

Kola univerzitní mašinerie se roztočila na plné obrátky. Vynecháme spekulace o tom, kdo z místních si z místních nemístně vystřelil. Akademičtí investigativci nepochodili ani u Policie ČR, neboť ta prý na místo přijela, až když bylo dílo dokonáno (je to tak, všímaví okolobýdlíci údajně přivolali zásahovou jednotku, domnívajíce se, že Oxford se snaží dobýt ne-li civilizace mimozemská, tak nadpozemská určitě). Nezbyvalo než zapojit buňky sedé kůry mozkové (nebo alespoň těch pár, které většině učené společnosti ještě zbývají) a po vzoru slavného detektiva přijít záhadě na osten. Kruciólní otázka zněla: „Proč?“

Prvotní názor, že dílo jest oslavou dobře zásobeného baru místní menzy, se ukázal jako lichý. Na baru se totiž ani po důkladné inspekci v doprovodu

Kdo za to může? Artefukt ve formě kaktusu před Oksfordem ráno po instalaci. Neznámý autor (autoři) zanechal(i) odřezek s podpisem. Zjistit identitu intervenistů do veřejného prostoru zůstává na budoucích generacích. Foto: archiv Univerzity Oksford

hygieny nepodařilo láhev dobré tequily objevit. Nabízelo se tudíž variantní vysvětlení: není to oslava, nýbrž popíchnutí nespokojeného konzumenta, jemuž nápoj z agáve v nabídce naopak chybí. Jenže na nikoho s podobnou objednávku si ani pamětníci nepamatují, takže tento směr pátrání byl coby slepá ulička opuštěn.

Nebudeme ctěného čtenáře unavovat přílišnými detaily, podstatné je, že na správnou cestu navedla učenou společnost katedra kumsthistorických studií, jejíž zástupci nelenili a za dlouhých letních večerů ponořili své zraky do análů (a že to bylo studium věru vyčerpávající, potvrzuje i mimořádně zvýšená tržba oksfordské menzy, toho času nově zrekonstruované ku zlobě tradicionalistického křídla, ale dlužno dodat, že ku po těše progresivistů).

Kvalitativním průzkumem dotazníkovou metodou došli badatelé ke slibně znějící premise, že plastika jest dílem pouličních umělců, kteří při potulce vsi zaslechli urvané lamentování zástupce starousedlíků nad „zpackanou“ rekonstrukcí interiéru hlavní studovny (terčem jejich výtek stalo se odstranění

Hon na návsí. Detail ze slavného obrazu Josefa Lady (1887 Hrusice – 1957 Praha) po citlivém odstranění svrchní vrstvy malby. Foto: dědicové Josefa Lady (majitel obrazu si nepřál být jmenován)

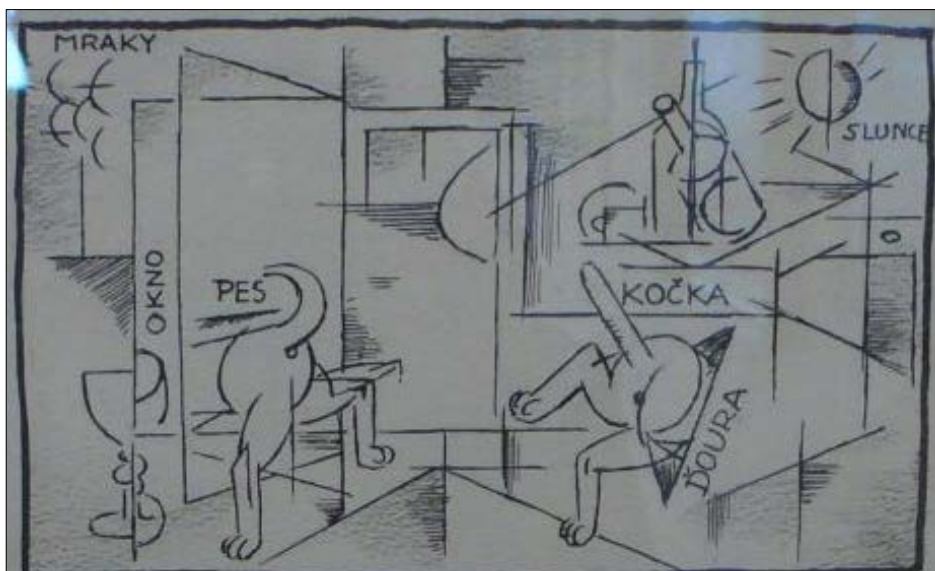
ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

původních, „ladovsky“ laděných štuků na stěnách) a nemohli si nepovšimnout ani tupých pohledů štamgastů na prázdný zasedlý pahýl před kampusem.

Je to parodie? Nebo není?

Od této chvíle to už bylo k rozuzlení záhady, co by půllitrem dohodil. Při rešerši Ladova díla se stal rozhodujícím nález vcelku bezvýznamné noticky v tisku z roku 2016, jež informovala o tom, že obraz „Hon na návsi“ od Josefa Lada byl aukční síní Dorotheum vydražen za 1,3 milionu korun. Kumšthistorikům se následně podařilo kontaktovat nového majitele díla, od něhož se dozvěděli, že Ladův obraz po důkladném ohledání

INZERCE

Parodie na kubismus. Skica „Kočka leze dírou, pes oknem“ byla stěžejním podkladem pro odpověď na kruciální otázku: „Proč?“ Repro/foto: artalk.cz

odhalil motiv, který slavný umělec nakonec překryl vrstvou akrylu. Co Lada přemaloval? Bingo! Kaktus nápadně připomínající oksfordskou plastiku, jak dokládá i snímek díla po citlivém zásahu restaurátorů, který má ctěný čtenář Pyšelských listů možnost vidět jako první.

Odpověď na otázku, proč Josef Lada u finálního díla od motivu exotické rostliny ustoupil, je výzvou budoucím generacím frekventantů věhlasného Oksfordu, proč umělci pro plastiku zvolili kubistickou manýru, se nicméně podařilo poodhalit již nyní.

Mnohému napovídá Ladova črta „Kočka leze dírou, pes oknem“, kterou rovněž přikládáme. Umělec na ní pracuje s kubistickými principy, které však používá pro ilustraci nekubistického námětu. Ladova parodie na avantgardní umělecké hnutí přelomu 19. a 20. století získala plastikou kaktusu na aktuálnosti a přinesla svěží vítr do stojatých vod každodenních „vědeckých“ disputací nad akademickým stolem.

Autor díla zůstává neznámý, jeho odkaz budíž připomínkou, že i činy zdánlivě nelogické, absurdní a hraničící s nonsensem vypovídají o světě a společnosti, v níž žijeme, daleko víc než nic.

ak. malíř prof. et prof.
Pepo Cucurbita Z. Iguli, MgA, MMA,
vedoucí katedry kumšthistorických studií,
Univerzita Oksford, Zaječice

Milé děti,

dneska si povíme pohádku o hřišti, hračkách a odpadcích.

Bylo jednou jedno fotbalové hřiště v Zaječicích, vedle něj menší hřiště na nohejbal a nad ním malé hřiště pro děti. A na tom malém hřišti byla spousta hraček. Byly tam od hodných lidí, abyste si vy, děti, měly s čím hrát. Jenže co čert nechtěl, začalo se stávat, že hračky se začaly válet tu uprostřed velkého hřiště, tu v bráně, prostě tam, kde je nejspíš někdo z vás pohodil.

A pak se stalo, že se na tom menším, nohejbalovém hřišti objevily díry. A pak taky kamínky z toho nejmenšího hřiště. A nebylo jich málo. A to se tuze menšímu hřišti nelíbilo, a nelíbilo se to ani dospělým, kteří tam hrávají nohejbal. Protože když jsou v hřišti díry a jsou po něm poházené kamínky, nedá se na něm ten nohejbal hrát. To hřiště je pak prostě poničené a někdo ho musí uklidit a vyspravit.

No a taky se stává, že se na tom velkém hřišti a kolem něj objevují odpadky. Obaly od limonád, od zmrzlin, plastové lahve od jupíků. A to také není nic pěkného, protože když pak přijdou dospělí nebo děti na trénink nebo na zápas, tak to musí uklidit.

Milé děti, hrajte si na hřištích, jezděte na kolech, dovádějte, mějte ale na paměti, že hračky se po hraní uklízejí a odpadky se házejí do koše. A jestli neumíte číst, řekněte rodičům, ať vám tohle přečtou a vysvětlí.

P.S.: Milí rodiče, dětské hřiště po vrtání studny upravíme a plánujeme ho pořádně zrekonstruovat. Máte-li někdo z vás chuť přiložit ruku k dílu, stavte se na schůzce Sokola Zaječice – probíhají každou první středu v měsíci v Oksfordu od 20 hodin. Za pochopení děkujeme a za případnou pomoc také.

David Kasl, Sokol Zaječice

Zprávy ze Sokola Zaječice

Konec letošního léta znamená pro Sokol Zaječice i konec suchého pažitů. Je to tak, největší investiční akce za poslední roky má za sebou 1. fázi – vrt. Skončila ve středu 2. září v hloubce 100 metrů a zajistí nám závlahu pro trávník, díky které se výhledově (snad) posuneme v hodnocení hřišť do kategorie „nakloněná rovina bez drnů“.

Aktuálně řešíme osazení studny patřičným čerpadlem pro přečerpávání vody do velkoobjemové nádrže, v závěsu s tím půjde návrh a komplectace automatické závlahy. Věříme, že investované finance se odrazí ve větším

z prodeje placek, minidresů a šál (další přibudou) jde na provozní výdaje Sokola spojené s údržbou hřiště a kabin. Jestli chcete činnost Sokola podpořit a ukázat, za koho bije vaše zajkovácí srdce, dostavte se do zaječické hospody Oksford, kde jsou předměty k zakoupení.

Povedlo se. Tři dny vrtání, zkouška vydatnosti, vrt máme, fáze 1 skončila. Foto: archiv Sokola Zaječice

herním komfortu našich fotbalistů nejen pokročilého, ale zejména nižšího věku. A nejen jejich – naše hřiště je celoročně přístupné široké veřejnosti a žádná drastická omezení v této chvíli neplánujeme.

Po odsouhlasení nového loga Sokola Zaječic při poslední Valné hromadě jsme hlasováním mezi členy vybrali i jeho barevnou kombinaci: zvítězila oranžovo-černá, tedy barva dresů dospělých i dětských fotbalistů. Spolu s tím jsme rozjeli také doplňkový prodej fanouškovských suvenýrů. Výtěžek

Od obce Pyšely jsme získali kromě příspěvku na provoz také 25 tisíc korun na nový rozvaděč, který je v havarijním stavu a nutně ho potřebujeme obnovit i kvůli nové zátěži v podobě čerpadel. Za příspěvky od obce děkujeme a nejen vzhledem k její aktuální napjaté finanční situaci si ho velmi vážíme.

Tolik k provozu, podívejme se na to hlavní, co nás baví.

Fotbal muži: Oproti posledním ostrým zápasům z podzimu loňského roku doznal kádr poměrně velkých změn,

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

kteř bylo potřeba provést kvůli postupu do třetí třídy. Na lavičku se tak posadil nový lodivod Standa Procházka a tým se rozšířil o pět nových hráčů. Díky tomu mohou někteří fotbaloví kmeti, dlouhou dobu volající po fotbalovém důchodu, častěji šetřit svoje těla. Po mnoha letech navíc ani nehrozí výjezdy v nedostatečném počtu hráčů. Cílem sezony je držet se v bezpečném středu tabulky, což mohlo být naplněno hned v prvních zápasech, ale nakonec i velice dobře rozehrané mače končily ztrátou bodů a první výhry jsme se dočkali až ve 4. kole. Ani tak nejsou 4 body za pět zápasů žádný průšvih a pevně věříme, že se ve vyšší soutěži zabydlíme na delší dobu než jeden či dva roky.

Fotbal děti: Od září začala nová sezona u obou týmů zaječických dětí. Po dlouhé pauze jsme začali opět trénovat a tvrdě se připravovat na zápasy. Starší příprava se spojila s týmem Sokola Pyšely a zatím podává vyrovnané výkony. POZOR: Změnili jsme časy tréninků, a to od 18 do 19:30 v úterý a ve čtvrtek. V těchto dnech v uvedeném čase si i nadále mohou noví zájemci přijít vyzkoušet zahrát si fotbal, popřípadě doplnit naši starší přípravku a mladší žáky. Minulý týden proběhlo focení dětských týmů, které si všechny děti neskutečně užily. Fotky najdete v příštím vydání Pyšelských listů.

Florbal: Jarní část uplynulé florbalové sezony byla stejně jako mnoho dalších aktivit výrazně ovlivněna koronavirovou pandemií a sezonu jsme bohužel museli ukončit v půlce března. V letošním školním roce však pokračujeme dál. Kroužek florbalu, který v pyšelské Sokolovně organizuje Sokol Zaječice, povede opět zkušená trenérská dvojice Karel Hlaváček a Robert Novák z Benešova. Během prázdnin jsme doplnili florbalové vybavení – míčky, hole a dvě kompletní brankářské výstroje –, vše je tak připraveno na novou sezonu, která pro menší sportovce z 1. až 3. tříd odstartuje v úterý 6. října v 15:30 a pro starší florbalisty o hodinu později. Kromě pravidelných tréninků se chceme také v této sezoně

***Zaječičtí oranjes.** Postup do 3. třídy, nový trenér, nové posily. Kdo je více? Foto: archiv Sokola Zaječice/Alexandra Šnaid*

zúčastnit několika turnajů. Na letošní florbalovou sezonu se těší téměř 30 florbalistů. Držte nám palce, ať nám letošní florbalový kroužek opět nějak nepřeruší virus.

Běh na lyžích: Druhá přípravná schůzka lyžníků proběhne ve čtvrtek 24. září, protože jak říká náš předseda Vláška Douša: „Zima se neúprosně blíží!“ Hlavním bodem schůzky bude naše účast na Jizerské 50 a diskuse ohledně ubytování. Určitě dojde i na plánování dalších závodů doma i v zahraničí – celkové

10. místo v celorepublikové týmové soutěži Velká SkiTour ze 189 registrovaných týmů, jehož jsme dosáhli v uplynulé sezoně, je prostě výzva, která se neodmítá! A protože se ZajKováci i přes léto pilně připravovali na bílou stopu, čeká je překvapení. Více se dozvíte v příštím vydání Pyšelských listů.

Informace o dění v Sokolu Zaječice naleznete na www.sokolzajecice.cz nebo na facebooku (@sokolzajecice).

Čestný špalír ZZ Corps při akci „Skok pro pomoc“.

Pohodová jízda

V sobotu 29. srpna 2020 se na Borové Lhotě opět sešlo mnoho motocyklových nadšenců na „Pohodové jízdě okolo Žebrova“. Na trati jezdili, na strojích jak „památečních“ tak novodobých, jezdci od těch nejmladších až po zkušené a plnili úkoly zručnosti jízdy.

K pobavení všech přítomných na trat vyrazil v dobovém kostýmu i „hrabě ze Žebrova“.

Po skončení celé akce následovalo vyhodnocení, odměnění a přihlízející byli spokojeni, za což organizátorům patří dík.

B. Nádvorníková

Revitalizace veřejného prostoru pro setkávání v Borové Lhotě

Dne 20.1.2020 Rada Středočeského kraje schválila Výzvu pro podávání návrhů projektů do participativního rozpočtu. Na realizaci projektů vyčlenila celkovou částku 50 000 000 Kč. V březnu následně odstartovalo podávání návrhů, kterého se mohli účastnit pouze občané jako fyzické osoby, nikoli obce jako celek.

Když se to dozvěděl Jiří Platil, ani chvíli neváhal, poněvadž v srdci Borové Lhoty, kde se kříží několik turistických tras, kde se konají nejrůznější oslavy a akce pro občany, pomalu ale jistě chátá stávající vybavení a na jeho opravu či zakoupení nového nejsou v obci dostatečné finance.

Revitalizací nejen laviček, zeleně a například i dětské houpacíky se bezpochyby rozšíří, ale především zpříjemní společenský život celé obce.

Jirka tedy návrh za pomoci rodinných příslušníků zpracoval a odeslal. Následně s ním začal seznamovat ostatní spoluobčany a žádal je o zapojení, aby projekt získal tzv. podporu. Pro postup projektu bylo nezbytné nasbírat alespoň 50 hlasů. Každý den Jiří sledoval stoupající počet hlasů, během

čtrnácti dní jich projekt obdržel neuvěřitelných 93. Hlasovalo se však pouze o získání podpory, kterou tímto projekt obdržel, ale následně se musel utkat s ostatními projekty v boji o získání dotace.

„Ostré“ hlasování o uskutečnění realizace proběhlo v květnu. Ani v tomto období Jirka nezahlédl, oslovoval přátele, občany a známé, rozvěšoval plakáty s informacemi týkajícími se hlasování, jednoduše šířil povědomí o existenci participativního rozpočtu Středočeského kraje. Projekt týkající se právě Borové Lhoty s rozpočtem v celkové částce 108 000 Kč, ve kterém je zahrnuta generální oprava schodů, koupě nových stolů a lavic, dětské houpacíky, odpadkového koše, stojanu na kola a celková revitalizace stávající zeleně, bojoval s dalšími šesti projekty v okrese o svou realizaci.

Konečně dne 22.7.2020 Rada Středočeského kraje rozhodla o přerozdělení všech vyčleněných finančních prostředků a projekt „Revitalizace veřejného prostoru pro setkávání v Borové Lhotě“ získal její podporu.

Foto: Eva Pospíchalová

V současné době je projekt ve fázi dokládání konkrétních nabídek, obhajob a jednání jednotlivých prvků a příprav skutečné realizace.

Poděkování patří nejen Jiřímu Platilovi, který se ze všech sil snažil s projektem uspět a získat finance na jeho uskutečnění, ale i paní starostce Ing. Štěpánce Bednářové a panu místostarostovi Janu Kostrhounovi, kteří následně převzali veškerou agendu, jménem obce komunikují s Krajským úřadem Středočeského kraje a tím se podílejí na uskutečnění realizace.

Ing. Erika Platilová

BOROVÁ LHOTA

Spanilá jízda traktorů

Téměř třicítka traktorů a dalších zemědělských strojů se dne 4. července 2020 prohnala loukami a stráněmi Borové Lhoty. Nadšenci a pořadatelé akce Marek Platil a Milan Mareš se rozhodli zavést v obci novou tradici – a to Spanilou jízdou traktorů a ostatní zemědělské techniky. Oslovili spoluobčany

a kamarády, aby své stroje vyšperkovali a ukázali je ostatním v plné parádě.

K této příležitosti založili i Traktor klub Borová Lhota, jehož logo sestává ze dvou borovic, mezi nimiž dominuje traktorová legenda Zetor 3011. Nutno podotknout, že i tento stroj se v průvodu ukázal. A nejen on... Traktor typ „Zetor SUPER“ s rokem výroby 1956, jehož majitelem je Ladislav Platil, si vysloužil ocenění Nejstarší traktor a jeho vlastník si odnesl malou cenu.

Kromě traktorů na okružní jízdu vyrazila i Multikára m22, fréza či RN Praga, která v minulosti sloužila jako hasičské vozidlo. Po více jak 30 minutách stroje zakončily průvod na louce Horačce U Flekaté kozy, kde probíhal další program. Je nezbytné zmínit, že všechny stroje jízdu dokončily, což nikdo neočekával.

Zájemci a zvědavci si následně mohli stroje zblízka prohlédnout, případně se s těmito skvosty vyfotit. Děti ocenily zejména pečení buřtíků. Počasí se vydařilo a dle ohlasů byli všichni spokojeni. Už teď se těšíme na další ročníky!

Ing. Erika Platilová

DOMOV SENIORŮ

Canisterapie v Domově pro seniory Pyšely

Do zařízení DS dochází cvičitelka a odbornice na slovo vzatá Bc. Chlaňová

na canisterapii se svými svěřenci. Po několika letech se tato „smečka“ roz-

rostla o fenku Artemis, která je dnes několikanásobnou starostlivou matkou. Vedoucím této smečky je stále pes Barnett, mnohonásobný šampion a tatínek pejsků, kteří žijí po celé Evropě. Zatím nejmladší z pejsků, kteří dělají radost klientům v našem zařízení, je pes Viking narozený letos v lednu. Nyní, při poslední canisterapii zažili naši klienti příjemné překvapení. Novým členem smečky se stala samička zakrslého králíčka s krásným jménem Mrkvička. Ze svého náručí ji klienti nechtěli pustit, jak se u nich cítila dobře.

*DS Pyšely
Bc. Marie Kapalová, DiS.
Sociální pracovnice*

ŠKOLA A ŠKOLKA

Loučení se školáky – červen 2020

V neobvyklém školním roce jsme měli neobvyklou událost – všechny děti ze žluté třídy letos přešly od 1. září do oranžové a zelené třídy. Žlutá třída tak čekala v úterý 1. září 2020 na 23 nových nejmenších dětí.

Letos odchází do základní školy 32 dětí z naší školky. Třídní učitelky zelené a oranžové třídy jim proto připravily velké červené slavnostní rozloučení na naší školkové zahradě. Bohužel, z pochopitelných důvodů, bez účasti rodičů.

Byly to 2 třídy správných kluků a holek a my pevně věříme, že se ani ve škole ani v životě neztratí.

Tak šťastnou cestu, prvňáčci!

*Za všechny z Mateřské školy Pyšely
Ilona Kryžánková*

Základní škola T. G. Masaryka v Pyšelích má novou paní ředitelku

Paní ředitelku jsme požádali o krátké představení a zde vám ho předkládáme.

Jmenuji se Milena Prášková. Mým rodným městem je Benešov, kde jsem mnoho let působila jako učitelka na ZŠ, dále na ZUŠ Josefa Suka.

Při volbě svého povolání jsem se rozhodovala mezi archeologií a pedagogickou fakultou. Zvítězila druhá varianta. Studijním oborem český jazyk a hudební výchova jsem si splnila i dětský sen, kterým bylo věnovat se divadlu a hudbě. V ochotnickém divadelním souboru v Benešově jsem strávila mnoho krásných let. Zde jsem poznala i divadelní soubor z Pyšely.

Pyšely a okolí jsem znovu navštívila po mnoha letech. Velmi na mě zapůsobilo krásně upravené náměstí, vřelost místních obyvatel i nově zrekonstruovaná škola. Konkurs byl proto pro mne výzvou pracovat v obci, která se zajímá nejen o prostředí, ale i o potřeby svých obyvatel, potažmo mladých lidí.

Zde vidím možnost předat svým žákům i kolegům své dosavadní zkušenosti a naplnit tak moudrou myšlenku K. Čapka, který říká, že: „Vzdělání je to, co nám zůstane, když zapomeneme všechno, co jsme se naučili ve škole.“

Věřím proto nejen v otevřený dialog, ale i ve vstřícnou komunikaci všech důležitých subjektů – zřizovatele, rodičů, žáků.

Mgr. Milena Prášková

Velký den „D“

Letní prázdniny jsou úspěšně za námi a před námi stojí nový školní rok. Pro některé děti nastal den „D“, což se týkalo zejména prvňáčků. Sešli se s rodiči na školním hřišti. Netrpělivě čekali, kdy se objeví jejich paní učitelky, které je odvedou do vysněné první třídy. Ta chvíle je tady. Paní učitelky přicházejí i s žáky 8. a 9. tříd. Berou prvňáčky za ruce a odvedou do jejich tříd, kde jim předají květinu a popřejí mnoho úspěchů v následujících školních letech.

Děti usedly do lavic, rodiče se roztoupili kolem celého obvodu třídy. Na dětech bylo vidět velké očekávání, napětí, ale i nadšení. Přivítala je nejenom paní učitelka, ale i vedení školy a paní starostka města Pyšely. Dětem byl zadán první velký úkol. Barevně vybarvit své vlastní jméno a mezitím paní učitelky předaly důležité informa-

ce rodičům. Děti byly z úkolu nadšené, pečlivě jej splnily a jejich velký školní den dopadl na jedničku.

*Třídní učitelky Eva Rezková
a Monika Bakešová*

Veselý začátek ve školní družině

Je září a s ním přišel nový školní rok 2020/2021. Je trochu jiný, než jsme byli zvyklí. Je více o hygieně, pravidlech a toleranci vůči ostatním. Nevadí. Díky šikovným dětem, souhře všech pracovníků školy a rodičů to zvládáme. My se totiž nevzdáváme! Jsme rádi, že se můžeme společně sejít, vychutnat si hraní a činnost v kolektivu a konečně si také popovídat s našimi vrstevníky.

Nejdříve jsme, jako každý rok, mezi sebe přivítali prvňáčky, kteří se postupně seznamují s novými tvářemi a prostředím. Seznámili jsme je nejen se školní družinou, ale i s pravidly slušného a hlavně bezpečného chování po dobu jejich pobytu v družině.

Jak je již naší tradicí, společně vytváříme a doplňujeme pravidla chování ve družině, tzv. Etický kodex školní družiny. Každý může přispět novým podnětem, aby se tam cítil co nejlépe. Na konci roku nám tak vznikne zajímavé čtení, protože máme jedinečné děti, plné fantazie. Vzájemně se poznáváme formou různých her, soutěží a společných

zájmových činností. Nejčastěji se staví z lega a kostiček, stavby dětí jsou velmi detailně vypracované. Máme krásné dětské obrázky na našich nástěnkách. Většinou zvířátka, princezny nebo auta.

Zatím nám přeje příjemné počasí, a tak máme i mnoho venkovních aktivit: sportování, vycházky, míčové hry, soutěže a malování na chodník. Máme v plánu chodit co nejčastěji ven, potřebujeme totiž načerpat co nejvíce čerstvého vzduchu a sluníčko. Přitom si společně osvojíme podzimní pranos-

tiky, budeme pozorovat změny přírody i sbírat podzimní plody k nadcházejícímu tvoření. Uděláme si svoji družinku co nejpěknější a pro nás všechny příjemnou. Celý rok se budeme ve školní družině snažit zábavnou formou o rozvíjení kamarádkých vztahů, vzájemnou toleranci a pocít, že jsme tu pro ně. To je náš cíl.

*Za vychovatelky ŠD
Klára Pěkná*

Škola

*Ema Ronková, Anežka Čapková,
Anita Pášová, Martina Kačírková
(4.tř.)*

Dneska zase do školy,
jdeme si dělat úkoly.
Učitelka z chodby volá:
„Jirko, přidej, bude škola!“

Připravit si učebnice
a zasednout do lavice.
Udělat si úkoly.
A hurá !!!
Domů ze školy.

Rychle spěchám do školy

Hynek Brchel (4.tř.)

Každé ráno, každý den,
z postele se hrabu ven.
Máma volá z kuchyně,
na stole je snídaně !

Spěchám, chvátám,
pospíchám,
do školy už chodím sám.
Mám ve škole kamarády
a všichni se máme rádi.

Kamarád škola

*Matyáš Tulach, Šimon Pechouš,
Daniel Dvořák (4.tř.)*

Každé ráno, každý den,
jdu do školy s úsměvem.
Chodím do ní rád, je to můj
kamarád.

Vždy když přijdu ze školy,
udělám si úkoly.
Pak si hraju na počítači,
a to mi pro dnešek stačí.

Školní předměty

*Tereza Köhlerová, Luisa Krampolová,
Viktorie Krejčíková, Sofie Tichá,
Rosalie Vlčková (4.tř.)*

Chodíme rádi do školy,
nesnášíme úkoly.
První máme matematiku
a pak máme fyziku.
Potom máme ČJ testy,
vzniknou z toho IQ testy.
A čtení nás nemine,
psaní je pak povinné.
O hudebce zpíváme,
notičky si pískáme.
Při výtvarce malujeme
a při tom se zmalujeme.

Při těláku rozcvička,
pak nás čeká vracetka.
Až nám skončí hodina,
čeká na nás družina.

SENOHRABSKÉ SOVIČKY

Dětství v přírodě...

LESNÍ
ŠKOLKA

MÁME
VOLNÁ
MÍSTA!

- Od 2 do 6 let
- Máme zkušenosti i s dětmi se zvláštními potřebami

CHCETE, ABY VAŠE DÍTĚ...

...trávilo celé dny s kamarády venku na čerstvém vzduchu za každého počasí, ať už v lese, na louce, u řeky nebo v loužích?

...pečovaly o něj „průvodkyně“, které k němu budou přistupovat individuálně s respektujícím přístupem a prvky výchovy bez poražených?

PŘIJĎTE SE K NÁM PODÍVAT!

WWW.SENOHRABSKESOVICKY.CZ

Najdete nás na senohrabskesovicky

NAŠÍM
ZÁZEMÍM JE
PŘÍRODNÍ DŮM
A JURTA

A jak je to s našimi pyšelskými deváťáky?

S tím, že se na poslední tři červnové týdny roku 2020 budeme moci vrátit do školy, asi počítal málokdo. Ale stalo se a z loňských sedmnácti osmáků jich třináct skutečně usedlo do lavic. Děti se těšily především na setkání se spolužáky a samozřejmě na prázdniny, které už byly na dohled. Nepopírám, že jsem se cítila stejně. Šlo především o to opět spolu mluvit a vidět si při tom do očí, probrat, co koho trápilo, co ve výuce na dálku fungovalo a co udělat příště lépe.

Školní konzultace byly určeny pro žáky 2. stupně a měly pevný rozvrh. Skládaly se ze dvou hodin matematiky, českého a anglického jazyka a po hodině dalších vyučovacích předmětů. Pro osmáky jsem měla připraveny pracovní listy s rovníci, slovními úlohami a příklady ze statistiky. Dohodli jsme se,

že geometrii, se kterou jsme z domova doslova zápasili, zopakujeme až na začátku deváté třídy. 25. června jsme měli hotovo, o den později děti převzaly vysvědčení a skutečné prázdniny začaly.

Dohody se mají plnit. Než jsme se ale v září znovu pustili do rýsování, čekala nás nejprve výměna učebnic a další třídnické a organizační záležitosti. Z osmáků jsou rázem deváťáci a kromě běžných školních povinností stojí také před rozhodnutím, kterou střední školu si vybrat. V tom jim bude nápomocna školní kariérová poradkyně. V říjnu uspořádáme informativní schůzku pro rodiče a nabídneme i přípravné kurzy k přijímacím zkouškám z českého jazyka a matematiky.

Deváťáci jsou v nelehké situaci a zaslouží si naši pomoc. Budou muset

dohnat všechno důležité, co jim během tříměsíčního domácího vzdělávání uteklo nebo co si nechali utéct. Budou se muset připravit na přijímací zkoušky a konečně budou muset vstřebat učivo 9. ročníku, aby na svou vysněnou střední školu nastupovali dobře připravení.

Úkolem nás učitelů je znovu zopakovat učivo probrané po 11. březnu 2020, kdy se uzavřely školy. Souběžně s tím prověříme, zda je obsah výuky přiměřený a vyřadíme z ní všechno, co neobstojí.

A co popřát našim deváťákům? Odhodlání, jasnou mysl a vytrvalost.

*Ing. Markéta Filipská
třídní učitelka 9. třídy*

SKAUT

Z Benjamínků se stávají Vlčata a Světlušky

Skupinka malých dětí, která jako první začala psát novodobou historii pyšelského oddílu, nám odrostla. Věříme, že se stejně jako my vedoucí těší na již třetí skautský rok plný her v přírodě.

Kdo jsme my vedoucí? Převážně rodiče, kteří svůj volný čas věnují dobrovolničině a skautování je baví, také proto, že v něm v dnešní době vidí smysl.

Co je skaut?

Skaut děti rozvíjí laskavým a pevným vedením i chytře navrženým programem. I když to vypadá, že si v klubovně jen hrajeme, každou hrou se něco konkrétního učíme. Díky tomu skauty v kolektivu často poznáte, aniž by museli mít kroj.

Jsou to aktivní lidé, kterým jde o víc než jen o sebe. Všimají si, co se děje kolem, a často dění sami mění a zlepšují.

Podobně dobře se umí postarat i sami o sebe. Skauti a skautky totiž odmala trénují život ve skupině.

Umí se tak nejen přizpůsobit, ale i jasně vyjádřit a prosadit. Také se díky pevným vazbám v oddílu jen málokdy cítí sami. Více informací můžete najít na www.skaut.cz.

V Pyšelích se Vlčata a Světlušky budou potkávat každou středu odpoledne s Lukášem (Lukoko) Kokoškou a Jitkou Spálenou. Skupinka Benjamínků, tedy prvňáčků a předškoláků tentokrát v úplně novém složení, se bude potkávat ve čtvrtek odpoledne. Vedoucí Alča (Nokomi) Knákalová,

Adam (Ajdam) Šintal, Julča Matějková, Marťa Vlčková a Katka Bartošová se na nováčky už moc těší

Věříme, že opatření, která budou zavedena vzhledem k současné situaci, a která budeme muset dodržovat, neomezí příliš naše skautování. Ač máme krásnou klubovnu, budeme s dětmi v maximální možné míře trávit čas v přírodě.

Co se týká veřejných akcí, budeme zdrženliví. Plánujeme i letos do Pyšel přivést Betlémské světlo. Doufejme, že tato tradice nebude ničím narušena.

Dvě 18. oddílu Pyšely jsou stále otevřené pro zájemce z řad dětí i zájemců o vedení družinek. Pokud třeba přemýšlíte o budoucí dráze pedagoga, máte ideální příležitost si vyzkoušet práci s dětmi.

Přejeme vám krásné podzimní dny a hlavně pevné zdraví.

Za pyšelský oddíl Katka Bartošová

Jak jsme zkusili vyhnat zlý virus z Pyšel aneb Pyšelský pohodový 3-Áthlon™ popáté

Od časného jara nás začal sužovat zlý virus prý hadího nebo snad laboratorního původu. Pro sportující veřejnost to znamenalo, že se uzavřely tělocvičny, stadiony, bazény a hřiště. Sportsmani tedy nemohli navštěvovat hromadné tréninky ani sportoviště a museli svádět lýtý boj se svou leností (čti: chabou vůlí), když si chtěli udržet těžce vybudovanou fyzičku. Ono připravovat se individuálně versus připravovat se ve skupině, která jednoho dokáže vyhecovat, je prostě rozdíl.

Přes tyto duševní trable, ale ani u nás v Pyšelích sportovní podhoubí tak docela nevyschlo a semotamo bylo vidět někoho běhat nebo cvičit, ba i s míčem čutat. A protože staré sokolské přísloví praví, že ve zdravém těle je zdravý duch, tak jsme si řekli, že, navzdory nálezové situaci, by bylo chybou se v roce boje s Covidem (po čínsku řečeno) zříci pěkné sportovní akce. Buď virus vyženeme nebo se skupinově promoříme. A basta!

Naštěstí se situace před začátkem prázdnin zklidnila, a tak se, jako už tradičně, v první polovině července scházíme na Prádelní pláži. Docházejí

jedinci, kteří se přišli pochlubit svými vlastnostmi morálně volnými i fyzickou připraveností na již tradiční Pyšelský 3-Áthlon™. Už při příjezdu si všímám, že je zde nezvykle živo. V okolí se courají skupinky diváků, které neznám ani od vidění. Že by přespolní? Asi ještě nevěří, že ve vesnici naší velikosti (pardon – městě) je možné pořádat závod všestranné zdatnosti. Ale ano, je to možné.

Nakonec se dostaví 16 plavců a cca stejný počet bezprostředních diváků, kteří jsou přímo na pláži. Na hrázi je dalších 20–30 lidí. Už to tak vypadá, že máme i publikum. Po ranním dešti už není ani stopy a teplota atakuje 19 °C. Předpověď hlásí zataženo a přehánky, ale jak je to běžné, vůbec nevyschne. To ovšem ještě netušíme a trochu se bojíme, že nám sprchne či spíše slejvne jako loni. Naštěstí je po zbytek dne počasí pro sport jako stvořené.

Před startovním výstřelem zapózuujeme pro fotografy dle motto: „Není důležité, co děláš, ale jak u toho vypadáš“ a hurá do vody. Jako vždy je trať daná jen tak plus mínus. Něco mezi 300 až 600 metry. Při pohledu z výšky bychom tak ve vodě viděli závodníky, jak plavou 2 až 3 kola o tvaru lichoběžníkovém, čtvercovém a oválném. Nu možná i trojúhelník by se našel. Na špičce se celou dobu pohybuje předmět imitující rychlostí žraloka. Ale ne, není to předmět. Je to Vojta, který má v neoprénu nejspíš schovaný motor. Jinak si to prostě vysvětlit neumím. Někdo holt musí být první, stejně jako

někdo poslední. Ale o to jde při tomto závodě až naposledy.

Po převlečení do cyklistického se ke mně přitočí T. Ch. a potutelně mi povídá: „Víš, za jak dlouho se na triatlonových závodech dostane závodník z vody až na kolo?“. To fakt nevím, tak jen krčím rameny. „Za půl minuty“, na to Tom. Jednoduchou matematickou operací dojdou k závěru, že jsme cca 20 až 30x pomalejší. No nic, to přece neva. Na startu cyklistické části se ukazuje, že se k nám přidali další závodníci. Super! I z pohledu na cyklovybavení mám radost. Některá kola jsou vymazlená, možno říct, že závodní. Ale já se raději pokochám pohledem na ty historické bicykly, u kterých je možno o odlehčených dílech z karbonu a slitiny s úspěchem pochybovat. O to víc si vážím těchto závodníků a hlavně závodnic. Helča

si navíc přidala jako zátěž svého pejska. Vypadá jako paní direktorová na výletě, ale celou trasu statečně odšlape a to zdaleka ne na chvostu.

Zařveme si „Bájk!“ a vyrazíme na trať. Hned v Čerčanech část ekipy lehce zakufruje a trať si malinko prodlouží. Nevadí, alespoň mohou machrovat, že toho najeli víc než ostatní. Stoupáme nahoru do Dubska, dál ke Lštění a zase prudce klesáme dolů k řece. A protože krajina kolem Sázavy je kopcovitá, následuje další část trati, kde by se klidně mohlo soutěžit o puntikovaný dres nejlepšího vrchaře Tour de

France. Určitě by se do něj mohli obléct členové RoRace týmu, kteří létali nahoru a dolů jako jejich okřídlení jmenovci. Následuje zase Dubsko a Přestavky, které se kolem nás jen mihnou, a přes Vápenku a Chlum sjedeme dolů do Čerčan ke Škvorům na jedno cyklistické. U některých se projevuje iontová dysbalance a raději dají dvě. Nohy těžknou. A to je přesně ta chvíle, na kterou čekaly naše morálně volní vlastnosti, které se náhle vynořují někde z hlubin podvědomí. Přes Vysokou Lhotu šlapeme do pedálů na těžký převod kopec nekopec. Skrz Oboru a Loreta Homes se dostáváme do standardního depa závodu u Gbelců. V nohách máme 24km a 555 metrů převýšení.

Odkládáme kola a převlékáme se do běžeckého. Čeká nás buď 10,5km

a 315m převýšení nebo lehce přes 5km a 185m převýšení. Věkem nejzkušenější borci vyrazí na trať ve stylu nordic walkingu a přidává se k nim i P. K., který doposud vždy běžeckou část bojkotoval. Zbytek party se rozděluje na desítkáře a pětkaře. Trať představuje klasickou trasu Pyšelského kopečku, takže ji většina zúčastněných zná a nikdo nebloudí.

Hup a je dobojováno. Všichni doplávali, dojeli a doběhli. Nikdo se nezranil, neztratil a nenašval. Statisticky vzato to byl nejjobsazenější 3-Áthlon™ v historii, který také minimálně na startu sledovalo nejvíce diváků. Netuším sice, zda tam byli úmyslně nebo pouhou náhodou, ale na to se historie neptá. Závod zaznamenal také doposud největší věkový rozptyl účastníků od školou povinných až po ..., no ty, co budou za pár let dostávat od vlády roušky zdarma. Všichni bez rozdílu ale byli skvělí a svým výkonem potvrdili, že jde o pohodovou akci.

Večer proběhlo standardní vyhodnocení, kde se většina zúčastněných podle motta: „Jak k závodu, tak k pivu“ zodpovědně posadila ke stolu a pitný pozávodní režim dodržela, ba i překročila. Jsem si jistý, že neděle tím pádem byla v některých pyšelských domácnostech dozajista velmi klidná a odpočinková. Tak za rok na startu dalšího 3-Áthlonu™ ahoj!

*Za pořádající 3P, z. s.
Petr Gbelec*

P. S. Pravdu, jak to doopravdy s původem viru bylo, se rozhodně nikdy nedozvíme. Mocní tohoto světa hrají svou hru a jádro pudla bývá běžnému smrtelníku utajeno. Snad jsme ho ale alespoň na čas od Pyšel svým výkonem odehnali. Jednou se s ním chtít nechtít stejně všichni musíme potkat. Tak buďte hlavně v pohodě a covid éru přežijte ve zdraví.

Fotbal pro Luxona

„Kluci, postavíme si vlastní hřiště!“ Ta věta zazněla v autobusu ze Sedlce-Prčice někdy na jaře roku 2003 a musel ji vyslovit někdo z hráčů pyšelského žákovského týmu. Možná Míra Chadraba, možná Martin Turek, možná Lukáš „Luxon“ Podroužek. Nadějná zapálená generace pod vedením trenéra Ludka Rezka.

V sobotu 29. srpna 2020 se Luxon o poločas mistrovského utkání s Vrchotovými Janovicemi chystal k něčemu, co v životě udělal snad milionkrát. Kopnout do míče. Když však máte za sebou to, co Luxon, je taková věc jednoduchá jen zdánlivě...

Tehdy v roce 2003 se ale kluci vydali do Obory. Vzali pilu, hřebíky a kramle, stáhli dřevo a postavili si brány. Později jim správce hřiště – toho „oficiálního“ – pan Sládek půjčil síť na brány. Na hřiště u rybníka Prádlo, kterému se říkalo „Plácek“, pak chodili čekat. Trénovali tam napřed sami, na vydupaném hřišti

se ale brzy proháněli hráči pyšelské staré gardy, konaly se tam silvestrovské fotbalčky, trénovalo tam i „áčko“, když to na velkém hřišti nešlo.

Tam někde se rodil hráč Luxon. Když se ho jeho bývalí spoluhráči snaží popsat na hřišti, znějí slova „tvrdý“, „důrazný“, „bojovný“. Hráč, proti kterému nechcete běžet s míčem na noze. Lukáš hrál hlavně zálohu, v pyšelském „áčku“ pak na levém kraji obrany. Podíval se do dorostenecké ligy v Benešově, byli se na něj podívat i skauti ze Slavie. Vždycky to ale měl rozkročené mezi fotbal a motorky – a motorky vyhrály.

Proto když 29. srpna 2020 Luxon vůbec mohl kopnout do míče – levou nohou, jak jinak – a zahájit tak druhý poločas utkání s Vrchotovými Janovicemi, měl za sebou boj, během kterého svou tvrdost a bojovnost musel prokázat nesčetněkrát. Rekonvalescence, rehabilitace, postupný návrat k životu doma. Snad mu výtězek z dnešního fotbalového utkání a dalších letošních pyšelských akcí pomůže postupně se vrátit k životu co možná nejnornálnějšímu.

Jo, a kdyby vás to zajímalo, prohráli jsme 2:3.

Petr Kotouš

V. ročník Pyšelského kopečku

Po nečekaném příchodu čínského viru do Evropy došlo ke stornování nebo přesunutí celé řady akcí. Pátý ročník „Kopečku“ nebyl žádnou výjimkou a z původního dubnového termínu byl přesunut na druhou polovinu prázdnin. Díky neustálému lavírování představitelů naší vlády, kolik lidí na jakou akci může nebo nemůže přijít a zda mají nebo nemají mít roušky, nebylo skoro do poloviny července jasné, jestli posunutý termín 22.8. bude platit či nikoli. Naštěstí ministr AV a premiér AB rukou společnou a nerozdílnou svými prozíravými a moudrými kro-

ky postup zákeřného viru zastavili, k čemuž jim nepochybně dopomohl jejich 30hodinový pracovní den, fešácký úsměv mladého chlapce a občasná relaxace u Čápů v hnízdě. Díky chlapci!

Pravdou je, že oproti loňskému ročníku klesl počet startujících o 35, ale stále stálo na startu 168 běžců. Do dětských závodů pak vyběhlo 60 dětí, místo loňských 85. Nesportujících návštěvníků a doprovodu bylo naopak více. Inu, prázdniny se prostě podepsaly.

Děti si odběhly svých tradičních 100, 800, resp. 1300m v zámeckém parku.

K překvapení organizátorek hlídajících trať (a také pásků lemujících trať) se po cestě dokázali dva místní závodníci ztratit. Záchránná operace, kterou jsme okamžitě zorganizovali, skončila totálním fiaskem. Chlapci totiž do cíle dorazili úplně z opačné strany, takže místo 1300m museli naběhat tak 2600m, což nečekal ani největší znalec místního místopisu v záchránné četě.

U dospělých běžců a canicrossařů zůstaly zachovány oblíbené tratě 5, resp. 10,5 a 21 km. Letos jsme ale přidali i UltraPUNKtrail o délce 77 km. Na ten se vydalo 22 závodníků a z toho

tu nejhezčí část tvořily 3 statečné ženy. Vítězem této prestižní části se stal Ondra Pavlů v neuvěřitelném čase 7:34:58! Navíc v cíli vypadal jako že nic. Ale vůbec nic! Ani se nezpotil! Doufejme, že se příští rok najde někdo, kdo Ondru vyzve. To bude souboj! První žena v cíli, Lenka Fryčová, měla také krásný čas 10:56:22.

V závodu na 21 km absolutně zvítězil Martin Pávek v čase 1:37:47 a mezi ženami Pham Linh za 2:02:28, což jsou vzhledem k profilu tratě a teplému dusnému počasí hodně parádní časy. Na 10,5 km byl první Tomáš Mach za 45:26,3, resp. Elstnerová Monika za 54:11,8. A konečně na nejkratší trati 5 km opět (možno už říct, že tradičně) všem vypálili rybník sourozenci Vojta a Agáta Svobodovi od nás z Pyšel v časech 23:50.3 a 30:50.1.

Jako v předchozích letech běželi i canicrossaři a také veterináři své Mistrovství ČR. Díky teplému počasí a dovoleným ale byly tyto kategorie obsazeny méně než jsme zvyklí.

Jako vždy byla součástí akce i společenská část v podobě koncertu bigbítových až punkových kapel Green Day Revival a Pankix z Mnichovic. Děti mohly opět využít sportovního stánku a zahrát si hru v kolký, zastřílet z luku nebo zahrát kriket. Nebo se podívat na vystoupení dog dancing show.

Stejně parádně jako předchozí ročníky odmoderoval Honza Smetana celý den. Opět si také zaběhl 10,5km trať, kterou dal za 1:13:42,9, takže si oproti loňsku mírně pohoršil. To bylo ovšem způsobeno tím, že, stejně jako řada dalších závodníků, pomáhal jinému přemotivovanému běžci, který na trati zkolaboval. Přeci jenom bylo docela dusné počasí a Pepa to zkraje pořádně „osolil“...Naštěstí to dobře dopadlo a výše zmíněný excitovaný atlet je už v pořádku doma a jako bolestné dostal od organizátorů speciální prezent.

Jako v minulých letech jsme akci propojili s akcí charitativní. Letos jsme vybírali peníze pro Lukáše „Luxona“.

„Kopeček“ tak posloužil jako odrazový můstek k hlavní akci v této souvislosti pod názvem „Skok pro pomoc“, která se konala hned následující týden opět v Pyšelích.

A opět jako v předchozích letech si místní malé slečny ze základní školy (Štěpánka, Johanka a Tereška) nachystaly Dětský stánek, kde prodávaly vlastnoručně (!) upečené muffiny, čokoládové sušenky, domácí flapjacky + drobné rukodělné výrobky a výtěžek 3.000,-Kč zase věnovaly Záchrané stanici pro volně žijící zvířata ve Vlašimi.

Fotografie ze závodu najdete na odkazu zonerama.com/Pyselskykopecek a zonerama.com/juroko/Album/6499245. Video z tohoto ročníku bohužel není. Pilot dronu musel těsně před závody nastoupit do karantény...

Na zoneramě i youtube najdete samozřejmě i fotky a videa také z předchozích ročníků. A koho budou zajímat výsledky a časy, najde je na stránkách časomíry stopnito.cz. Vše na jednom místě pak najdete na webových stránkách závodu pyselskykopecek.run.

Závody podobně jako v minulých letech proběhly za přispění společnosti Cymedica a Auto Opat jako hlavních sponzorů. Dále nás podpořili společnosti Jablotron, Canvit, Medista ale i další. „Kopeček“ zároveň představoval poslední akci z běžeckého seriálu Pohár

SPORT

Ladova kraje 2019/20 a proto zde proběhlo jeho vyhlášení.

Celou akci zorganizoval sportovní spolek 3P z.s. z Pyšely, Veterinární ne-

mocnice AA-Vet Praha, a oční optika Mia Optique z Jesenice.

S propagací celé akce, a že to letos díky změnám bylo komplikované, nám

opět pomáhala Mirka Kocourková z našeho Infocentra.

Na závěr chceme moc poděkovat všem kamarádům a známým, kteří nám pomáhají s přípravou závodů, jsou na nich v jejich průběhu, pomáhají se značením tratí ale i uklízením a prostě vším kolem. Děkujeme, že se nezalekli pobytu na hromadné akci, potažmo Čajnaviru. Samozřejmě děkujeme také našim sponzorům a Městu Pyšely, bez kterých by takovou akci pořádat prostě nešlo.

Soudě podle ohlasů závodníků i přihlízejících, proběhly závody „bez ztráty kytičky“. A za to patří všem účastníkům velký dík.

A tak tedy za necelý rok, ahoj na startu nebo na koncertu.

*Za pořádající spolek 3P, z. s.
Petr Gbelec a Peter Matisko*

PYKULKA – Pyšelský kulturní kalendář

18.10. 2020 neděle	od 14.00 hod.	Tradiční pouštění draků na Loretě v Pyšelích
22.10. 2020 čtvrtek	od 17.30 hod.	IV. Dýňodlab v Pyšelích
24.10. 2020 sobota	od 14.00 hod.	Posvícení na Borové Lhotě
28.10. 2020 středa	od 18.30 hod.	Lampionový průvod v Pyšelích
28.10. 2020 středa	od 21.00 hod.	Zvon Míru v Roveretu – kostel Povýšení sv. Kříže
31.10. 2020 sobota	od 18.00 hod.	Svatohubertská mše v kostele Povýšení sv. Kříže v Pyšelích
16.11. 2020 pondělí	od 20.00 hod.	Travesti show v pyšelské sokolovně
29.11. 2020 neděle	od 16.00 hod.	Advent – První adventní setkání v Pyšelích na náměstí
6.12. 2020 neděle	od 16.00 hod.	Advent – Druhé adventní setkání v Pyšelích na náměstí
13.12. 2020 neděle	od 16.00 hod.	Advent – Třetí adventní setkání v Pyšelích na náměstí
20.12. 2020 neděle	od 16.00 hod.	Advent – Čtvrté adventní setkání v Pyšelích na Loretě

Akce budou včas plakátovány, možné zrušení akcí se bude vyvíjet podle pandemické situace.

FOTBAL

Přelom zimní a jarní části sezony v roce 2020 výrazně ovlivnila situace kolem COVIDu. Nicméně pro naše hráče jsme připravovali různé úkoly, které měli v domácím prostředí zkoušet a svým trenérům pak posílat natočená videa. Jarní část okresní soutěže mladších přípravky se neodehrála a z toho důvodu jsme pak do tréninkového procesu začlenili více přátelských utkání, která jsme odehráli systémem 2 vs 2 na čtyři branky, následně jsme o něco málo rozšířili hřiště a přidali další hráče pro systém

3 vs 3. Poslední půlhodinu jsme odehráli systémem 4+1 na velké hřiště. Konfrontace s různými týmy byla pro nás pozitivní zpětnou vazbou. Herně jsme se prosadili v malých formách her, co jsme následně přenášeli i na velké hřiště. To se projevilo jak ve výsledcích utkání, tak především v herním projevu.

Na závěr sezony jsme odehráli turnaj v nedalekých Zaječicích, který hodně ovlivnilo nepříznivé počasí. Nicméně, herně jsme neklamali a i když míč klouzal po mokré trávě,

všichni si to hezky užili a mohly začít letní prázdniny.

V období letních prázdnin se kategorie mladší přípravky zapojila také do charitativního projektu „Rozchodíme Lukáše“, kde jsme o poločasové přestávce ve 2. kole mistrovského utkání A-týmu odehráli přátelské utkání a doplnili program fotbalového odpoledne v Pyšelicích.

Do nové sezóny jsme vstoupili znovu ve spolupráci s klubem z Nespek a přihlásili soutěž mladší přípravky ve sdruženém týmu Pyšely/Nespeky. Abychom mohli dostatečně vytěžovat veškeré hráče, rozšířili jsme spolupráci na úrovni starší přípravky a přihlásili okresní soutěž ve sdruženém týmu Pyšely/Zaječice.

Naše nejmladší kategorie předpřípravky odehrála své první přátelské utkání, na které navazovalo další utkání. Obdobně jako kluci z mladší přípravky, i děti z předpřípravky dostaly klubové tréninkové oblečení.

I touto cestou bychom rádi poděkovali všem lidem, kteří se starají o naše malé ratolesti, připravují a zajišťují veškeré podmínky spojené s organizací přípravek kategorií.

Ondrej Jusko

SOKOL

Jestli COVID dovolí ...

Po utlumené jarní sezóně jsme se jako správní sokolové, kteří jsou odedávna také nositeli kultury, těšili, že si na podzim zameškané kulturní akce vynahradíme. Zodpovědně jsme se chystali, domlouvali termíny a věřili jsme, že tentokrát nás pandemie neomezí.

Bohužel opak je pravdou. Připravované divadelní představení pro děti „Jak se stal Rumcajs loupežníkem“, které nám měli předvést divadelníci ze Slaného už 25. 10. 2020, jsme byli nuceni kvůli zhoršující se situaci zrušit. Tak snad někdy příště.

Den sokolstva připadající na čtvrtek 8. 10. 2020 si připomeneme pietním setkáním u pomníku na pyšelském náměstí v 18 hodin. Je to akce na volném prostranství a z minulých let víme, že se zde žádné davy srovnat nebudou. Takže se pak s účastníky přesuneme do malého sálu sokolovny na krátké diskusní posezení spojené s prohlídkou našich prostor.

V pondělí 16. 11. 2020 (před státním svátkem) chystáme program výhradně pro dospělé. Snad se nám povede uskutečnit i první adventní setkání (29. 11.

2020) bez dalších omezení. Také mikulášská nadílka s návštěvou z pekla by nám mohla vyjít, protože ji plánujeme až na pátek 4. 12. 2020.

Těsně před Vánoci jsme pro veřejnost připravili vánoční koncert žesťového kvinteta BRASS FIVE, který již tradičně zdobí poslední adventní neděli ve Vranově. Letos se nám podařilo vyjednat tento koncert i pro Pyšely. Takže jestli COVID dovolí, uvidíme se na tomto koncertě v sobotu 20. 12. 2020.

Výbor T. J. Sokol Pyšely

Co je nového u pyšelských hasičů

V začátku letošních letních prázdnin nám město nechalo vyměnit v prvním patře hasičské zbrojnice stará okna za nová. Původní již byla nefunkční a přinášela velkou tepelnou ztrátu při vytápění. Této změny si určitě mohl všimnout každý, kdo kolem hasičské zbrojnice prochází či projíždí. Čeho si ale jen tak nejde všimnout, je, že výměna oken odstartovala chuť našich členů zároveň i zrekonstruovat konferenční místnost. A nejen to, nakonec se oprava rozšířila i na přilehlou kuchyňku a na toalety v mezipatře. V konferenční místnosti byla odstraněna stará parketová podlaha a je nahrazena dlažbou. Muselo také být přistoupeno k výměně elektroinstalace a byla změněna dispozice trubek přívodu k topení. Na zeď byla nainstalována nová televize, která usnadní prezentovat podklady pro školení jednotky. Na toaletách máme nové WC, obklady, podhledy a v kuchyňce máme nové pracovní desky, dřez a vodovodní baterii. Všechny tyto místnosti včetně chodby, schodiště a umývárny byly také nově vymalovány. Naše SDH si financovalo televizi, pracovní

desky, dřez a baterii do kuchyňky plus nějaké drobnosti. Město financovalo výměnu oken, pokládku podlahy, materiál na elektroinstalaci i topení a nemalé množství potřebného stavebního materiálu. Za darované obklady na toalety musíme poděkovat našemu „Pepíkovi“. Nic z toho by se nekonalo bez obětování vlastního volného času našich členů, kteří celou opravu zvládli vlastními silami. Vždy se jednalo o práce po večerech nebo víkendech, ale i v běžných pracovních hodinách, kdy bylo nutné zajišťovat objednání či vyzvednutí materiálů. Když vezmeme, že na jaře byla dokončena kompletní oprava vozu VW Transporter a během dvou letních měsíců pro-

vedená částečná rekonstrukce hasičské zbrojnice, je neuvěřitelné, kolik různých prací si dokážou kluci udělat sami. Všem členům patří veliké díky, ale také jejich rodinám, protože slova, „kde je táta“ nebo „kde jsi tak dlouho“, padala doma asi opravdu často. Na úkor toho mají hasiči příjemné prostředí na školení a schůzování. Město má zase kde pořádat dočasně zastupitelstvo a blížící se volby. Tato rekonstrukce nám usnadní i v této nelehké covidové situaci udržovat prostory čistší a hygieničtější.

Tímto moc děkuji paní starostce, panu místostarostovi a členům SDH za příkladný přístup chtít zvelebovat naši hasičskou zbrojnici.

Jan Smutný

Neobyčejné životy

Dobrý den, Liduško Chalupová, já jsem ti přišla poblahopřát ku tvým, řekla bych, takovým pětadesátým narozeninám. „Jó, kdyby mi tak tolik bylo, to by se mi ještě jinak líbil svět.“ Já vím, Liduško, ale co ještě teď vyzařuje ze tvé tělesné schránky, mladistvý elán a oči ve stále usměvavé tváři, to vůbec neodpovídá věku, o kterém je napsáno ve tvém občanském průkazu, že ti je osmdesát pět let. Musím na tebe prozradit to, že se zajímáš o všechno dění kolem sebe i o politiku, jsi velká čtenářka, vypůjčuješ si knihy, posloucháš hudební pořady v televizi a ani tvoje ruce nezahálí. Háčkuješ krásné dečky, děláš tak radost přátelům a známým. Já ale také vím o tom, že ve tvém životě nesvítílo pokaždé jenom sluníčko, ale ty jsi se dovedla statečně postavit životním nástrahám. Jistě to bylo také tím, že sis vybrala tak těžké a při tom krásné povolání, které pro tebe bylo, mohu to tak říci, posláním. Jak to vlastně všechno začalo?

„Měla jsem vždycky ráda lidi a chtěla jsem jim být nějak prospěšná. Narodila jsem se v Pyšelicích, tady jsem i ukončila školní vzdělání s výborným prospěchem, a tak jsem se radila s mým třídním učitelem Jaroslavem Koubou o škole, která by odpovídala mé představě, pomáhat lidem. On mi poradil Sociálně zdravotní školu v Benešově a to byla právě ta škola, která splňovala mé představy. Když jsem po třech letech tuto školu ukončila, tak jsem se rozhodla pro pokračování jako porodní asistentka a toto povolání se stalo tím mým životním posláním. V duchu jsem děkovala panu učiteli Koubovi, že tak dobře nastavil mou životní dráhu. Nemohu říci, že to byla jediná radost v dosavadním osobním životě. Vdala jsem se, měla jsem svou rodinu, dceru a syna. Hodně mi vypomáhali rodiče, zvláště matka, ačkoliv měli v provozu hospodu zděděnou po předcích, vše-

obecně známou – hospoda U Jenšovských, ve které byla v té době umístěna také pošta s úředníky a povozem s jedním koněm, který dopravoval poštu k vlaku do Senohrab a zpět. (Jezdil s ním pyšelský pan Šíkl, foto v muzeu) Po skončení zdravotní školy jsem hned nastoupila do nemocnice v Benešově na gynekologicko-porodnické oddělení. Začaly služby denní, noční, nestěžovala jsem si na velkou zátěž, měla jsem konečně práci, kterou jsem chtěla dělat, naplňovala mě a uspokojovala. Po několika letech práce v nemocnici, když se jezdilo pro rodičky se sanitkou, byly to někdy kritické chvíle. Stalo se několikrát, že se ten malý občanek dral na svět příliš rychle a muselo se také rychle jednat. Porod doma! Vše dobře dopadlo a pak ty šťastné chvíle pro mě i pro maminku. Stal se ten velký zázrak, zrodil se nový člověk a já jsem tomu napomáhala, byla jsem při tom! Pak jsem dostala také svůj obvod jako ostatní kolegyně. Pyšely, Senohraby, Kamenice, Velké Popovice. Takže jsem měla dopoledne službu v ordinaci u lékaře a odpoledne jsem obcházela ženy, které už porodily (tři návštěvy). Ty mladé maminky jsem zaučovala, jak se

starat o dítě. Koupání, přebalování, krmení. Navštěvovala jsem i ty, které jsem připravovala k porodu. Co všechno pro toho malého človíčka nakoupit. Kočárek, postýlku, oblečky, pleny, mastičky, pudry atd. Poslouchala jsem ho přes stetoskop, jak se mu tam u maminky vede. Můj obvod byl veliký, bylo obtížné se dostat na vzdálená místa, kde mě bylo potřeba a tak mi můj otec věnoval motorku. Byla to Jawa 175! S tou jsem pak objížděla „rajon“, byla to velká pomoc. Za každého počasí, ale já jsem to ráda podstoupila.“

PYŠELSKÉ MUZEUM STÁLÁ EXPOZICE

OTEVŘENO od 29. 5. – 8. 11. 2020

PÁTEK 10 – 12 a 13 – 17

SOBOTA 10 – 12 a 13 – 16

VSTUPNÉ DOSPĚLÍ 10,-Kč

DĚTI 5,-Kč

NAŠI DOPISOVATELÉ

Liduško, udělala jsi pro lidi tolik dobrého, tolik dětí jsi přivedla na svět, patří ti za to velký dík. Já sama se také s díky připojuji. Navštěvovala jsi mě po porodu mé druhé dcery, pak jsme se setkaly v benešovské nemocnici. Já pacientka po operaci a ty jako ošetřující milá sestřička. Další setkání bylo v pyšelském Domově pro seniory, ty jako sestra, já sanitárka. Byla jsi tady mezi obyvateli velmi oblíbená i v našem kolektivu sester. Nyní už samy jako seniorky se setkáváme v muzeu, kam mi, Liduško, přinášíš dokumenty o své rodině Jenšovských

a já se dovídám, jaké jsi měla vynikající předky. Už od osmnáctého století jsou tu doklady o tom, že Matěj Jenšovský byl stavební mistr, jeho syn Antonín Jenšovský pod vedením svého otce se stal uznávaným stavitelem v Pyšelicích i v okolí. V Říčanech řídil stavbu radnice, také v Mnichovicích postavil radnici, školu ve Zvánovicích, dále přestavěl hřbitovní kapli v Komorním Hrádku na reprezentační hrobku pro zámecké panstvo. Arnošt Jenšovský – hlavní architekt města Prahy, postavil několik činžovních domů v Myslíkově ulici a na nábreží

v Praze, radnici v Josefově, Obecní dům v Jaroměři, divadlo v Mnichově Hradišti a ještě další stavby. Víím, Liduško, že také dům, který patřil vždy Jenšovským, a ve kterém žiješ, byl také několikrát přestavován. V poslední době tvým synem Járrou, který domu dodal takový „punc“. Je to taková ukázka krásného a spokojeného žití rodin tří generací s nejmladší tvojí pravnučkou Zuzankou. Tak ať vás i nadále provází štěstí, spokojenost a hlavně zdraví.

To vám všem ze srdce přeje Zdena Srnská, vaše sousedka.

UŽ 200 let

Ano, už dvě stě let stojí na dolní straně zdejšího náměstí budova, kterou znají všichni obyvatelé Pyšel a okolí. Dnes v ní sídlí městský úřad, ale nebylo tomu tak vždy.

Informaci o dvoustupňové „narozenině“ máme věrohodně doloženou. Jednak byl svědkem její výstavby zdejší kronikář František Václav Pokorný, jednak letopočet 1820 nesl až do poslední přestavby její štít. Stálo tam: DEM UNTERRICHTE DER JUGEND MDCCCXX, čili česky: VYUČOVÁNÍ MLÁDEŽE. Takže je jasné, k jakému účelu byla tato budova postavena. Poněkud překvapí němčina v ryze českém prostředí. Patrně se tam dostala na příkaz majitele panství, kterým tehdy byl zámožný pražský kupec Ignác Falke. Zato s určitostí víme, že budova byla vysvěcena 10. října 1820, a že při tom hlavní roli hráli vikář V. Stárka z Uhřetěvse a zdejší děkan k. Seewald.

Stará pyšelská škola, o které máme písemné zprávy už od roku 1680, přestala stačit návalu dětí. Není divu – chodily do ní děti z Babic, Barochova, Borové Lhoty, ze Čtyřkol, z Dubin, Gabrhel, Javorníka, Kovářovic, Křivé Vsi, Malešína, Mokřan, Nové Vsi, Pětihost, Řehenic, Vavřetic a Zaječic. Dvě třídy tak musely pojmout až 178 dětí. Kromě těchto dvou tříd byl v budově ještě byt

pana učitele. Tím byl tehdy Jan Václav Barták, narozený roku 1765 v Netvořicích. Kronikář Pokorný měl pro něj jen slova chvály: „Výtečně a chvalitebně svůj úřad zastával.“ Ke zvládnutí tak velkého počtu dětí měl k ruce výpomocné podučitele. Vystřídalo se jich tu několik, první byl Jan Chlumecký, rovněž z Netvořic, poslední Václav Vávra, rodák ze Senohrab. Podučitelé zde pracovali jen za stravu, bydlívali v podkrovních světničkách, do kterých se vcházelo z pudy.

Za několik let po otevření nové školy došlo k zajímavé události: V roce

1825 děti vykopávaly na školním dvoře jamky pro stromky. Při tom narazily na nádobku, ve které bylo uloženo 77 stříbrných mincí. Sedm nejstarších bylo raženo za vlády Rudolfa II. (1576–1611), osm za jeho bratra a nástupce Matyáše (1611–1619) a jedna za krátké vlády „zimního krále“ Fridricha Falckého (1619–1620). Jádrem nálezu tvořily mince Ferdinanda II (1619–1637), kterých bylo 41. Zbytek tvořily rakouské, německé a polské mince. Podle toho, že nejmenší byly raženy v roce 1637, se dá soudit, že mince byly ukryty ještě v onom roce nebo brzy po něm. Jejich

NAŠI DOPISOVATELÉ

původní majitel měl nepochybně pádné důvody k jejich ukrytí – doba byla velmi nejistá, vrcholila třicetiletá válka. Ze skutečnosti, že si svůj majetek nevyzvedl, lze usuzovat, že se stal jednou z jejich obětí. Další osud těchto mincí je nejistý, ale podle některých náznaků se zdá, že skončily v Praze, snad ve sbírkách Národního muzea.

Vraťme se ke škole. Ta začala fungovat hned po vysvěcení budovy, vyučovacím jazykem byla čeština. Co se děti učily? Základním předmětem bylo náboženství, následovalo čtení, psaní latinkou a také kurentem (také zvaný

švabach), počty, pravopis a „diktando“, krasopis a zpěv. Nebylo učitele, který by neovládal hru na housle a na varhany. Housle a často i jiné hudební nástroje uplatnil na tanečních zábavách i na pohřbech, čímž si aspoň trochu vylepšil mizerný plat. Na varhany hrál v kostele, ostatně farář byl jeho přímým nadřízeným, pověřený dohledem nad školou. Učitelé i podučitelé se museli na konci každého roku vykázat dokladem, že chodili ke zpovědi.

Řídícího učitele Bartáka vystřídal v roce 1839 dosavadní podučitel V. Vávra a ten pak v této funkci vydržel až

do odchodu na odpočinek v roce 1873. Za něj začala být při zdejší škole vedena Zlatá kniha, do níž byly zapisovány děti s výborným prospěchem a vzorným chováním. A děti – nejen těch vzorných – utěšeně přibývalo. V roce 1860 navštěvovalo zdejší školu už 355 dětí. Takové množství nemohly dosavadní dvě třídy pojmut, proto se učilo i na jiných místech, např. v tzv. kaplance u zdejší fary. V roce 1884 dosáhl počet žáků zdejší školy už čísla 603, naštěstí v tom roce došlo ke dvěma významným změnám.

Předně v tom roce byla zřízena škola na Křiváčku, takže zdejší škole ubyli žáci z Malešína, Vavřetic, Barochova a z Babic. Počet žáků tím klesl na „pouhých“ 451. Ještě důležitější bylo, že se od zdejšího velkostatku podařilo koupit budovu proti faře, ze které se tak stala druhá školní budova. Bylo už nanejvýš na čase, pyšelská škola byla už od roku 1878 pětitřídní.

Ve škole na náměstí tak zůstala jedna třída, sborovna a byt řídícího učitele. Po první světové válce bylo k boku školní budovy přistavěno skromné stavení, v němž provozoval trafikou válečný invalida pan Josef Šmídek.

V roce 1931 byla postavena nová školní budova, ale v budově na náměstí se učilo dál až do poloviny století. V roce 1953 zde Druchema zavedla výrobu želatinových záklopek na láhve, ampulek na léčiva a daktyloskopických fólií. Výroba pokračovala řadu let, i když počty zaměstnanců klesaly. Z původních 25 jich ke konci zbylo 15 převážně žen. Pak zde ještě provozovalo výrobu družstvo Styl. Brzy po revoluci v roce 1989 se objekt dočkal lepšího využití, stal se sídlem obecního, dnes městského úřadu. Od roku 2010 zde funguje i informační středisko a knihovna. Stará škola se tak dočkala hodnotného využití.

Závěrem bych rád poděkoval paní Z. Srnské, paní M. Kocourkové a panu ing. M. Dauthovi za cenné informace k novější historii tohoto objektu.

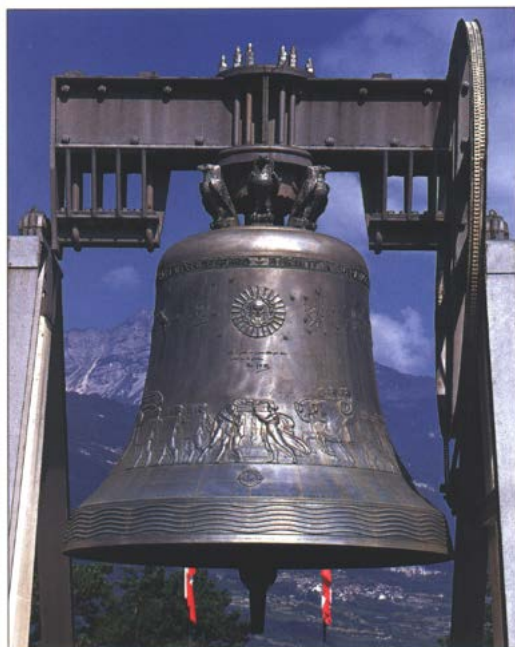
PhDr. Jiří Chvojka

OSLAVTE VZNIK NAŠEHO STÁTU

28.10.2020 ve 21 h

rozeznáme dva zvony na věži pyšelského kostela
již osmnáctým rokem se připojíme k akci

ZVON MÍRU V ROVERETU

R O V E R E T O

OSLAVTE S NÁMI TOTO VÝROČÍ

V 18:30 SE SEJDEME NA NOVÉ VSI U KAPLIČKY S LAMPIONY
LAMPIONOVÝ PRŮVOD VYJDE K POMNÍKU NA NÁMĚSTÍ.
A HASIČSKÉ ZBROJNICI

SDH Pyšely

NAŠI DOPISOVATELÉ

SMUTNÉ ROZLOUČENÍ S NAŠÍM KAMARÁDEM.

Hubert, patron všech myslivců, opět zatroubil poslední halali, aby k sobě povolal našeho kamaráda, myslivce Miroslava Zídku. Na jeho poslední cestě jsme ho doprovodili 12. 9. 2020 a rozloučili se vypálením čestné salvy. Myslivost byla jeho záliba a věnoval se jí s plným nasazením, vždy, když našel volnou chvíli. Rád lovil zejména divočáky, aby jim překazil provádět škody na polích. O zvěř však pečoval jako příkladný myslivec. V zimním období, v době nouze, zvěř řádně prikrmoval. Radoval se, když se u něho na Oboře po delší době objevila drobná zvěř, zejména zajíci. Byl poctivý a nic nepřehlížel, vždy byl ochotný každého vyslechnout a připraven každému v nouzi pomoci. Byl společenský, kamarádké povahy, a proto byl oblíbený nejen mezi námi myslivci – mnozí lidé, kteří nemají s myslivostí mnoho společného, si ho jistě vybavují při jeho zahájení každoročního mysliveckého plesu.

Naplno se věnoval všemu, do čeho se zapojil. Nemůžeme zapomenout na jeho nasazení v práci v zemědělské společnosti v Pětihostech. To, jak ho vnímali lidé v celém okolí, se ukázalo, když se s ním přišli rozloučit a doprovodit ho na poslední cestě na hrusický hřbitov.

Mirku, budeš nám chybět.

Vzpomínat budou přátelé myslivci a všichni, kdo Tě měli rádi.

Čest tvojí památce.

Křesťanský sbor Pyšely – Václav a Vojtěch v době pandemické

Milí čtenáři, tentokrát se na vás obracím se zamyšlením nad dvěma výraznými osobnostmi, které spolu utvářely dějiny ve Střední Evropě od 10. století a byly z velké části spojeny s křesťanstvím.

I když Západní a Jižní Evropa byla v 10. století již převážně křesťanská, tak na území dnešního Česka nadále dominovalo pohanství. Kníže Václav (na jeho památku si budeme teď dne 28. září připomínat den české státnos-

ti) a biskup Vojtěch mohou pro nás znamenat vzory, kdy i v nelehké době kulturních proměn v Evropě se dokázali postavit za křesťanské myšlenky a hodnoty a to i přesto, že to mohlo a v konečném důsledku i znamenalo jejich násilnou smrt.

Nechci ve vás probouzet mučednické pocity, ale spíše se zamyslet nad životními prioritami, které se nutně v době spojené s virovou pandemií, proměňují a možná i některé prohlubují. Covid-19 nám proměnil život a s ním spojené priority a životní návyky. V době Václava i Vojtěcha se také vyskytovaly epidemie.

Připomeňme alespoň několik morových (nejednalo se vždy o mor, ale spíše o obecné označení pro nakažlivé nemoci spojené s vysokou úmrtností) epidemií, které v Evropě proběhly především v době od 8. do 14. století. Lidé se během těchto epidemií často modlili a obraceli hlavně ke křesťanskému Bohu o pomoc a naději. Tuto vlastnost

Křesťanský sbor v Pyšelicích

Vás zve na pravidelné nedělní bohoslužby

Vždy v neděli od 10 hodin
v rodinném centru Zajíček
Pod hřištěm 92, Zaječice

Více informací na:
www.kspysely.cz

Křesťanský sbor
Pyšely

Pravda, láska, víra a naděje ...

NAŠI DOPISOVATELÉ

KŘESŤANSKÝ SBOR PYŠELY VÁS ZVE:

**DISKUSNÍ
STUDIUM
BIBLE**

KDY? Každou neděli od 4.10. 2020 v 18:00
KDE? Vaisovi, U Parku 397, Pyšely.
PRO KOHO? Pro každého

- koho zajímá smysl života a otázky týkající se Boží existence
- kdo chce hlouběji porozumět kulturním, mravním a sociálním základům naší společnosti

JAK SE PŘIHLÁSIT? Napiš nám na kspysely@gmail.com, nebo zavolej na 602 766 732, nebo prostě **PŘIJĚ!**

Pojďme společně otevírat Bibli a diskutovat.
S námi třeba zjistíš, že Jidáš není jen pečivo.

jsme jako Češi většinou během 20. století ztratili. S nadsázkou můžeme říci, že se po 1000 letech opět jako Češi přibližuje k pohanským a okultním praktikám a křesťanské myšlenky a instituce, které zde nastolili také kníže Václav a biskup Vojtěch pomalu opouštíme.

Vím, že teď chcete říci, kolik válek bylo na našem území vedeno pod „křesťanskou“ záštitou, ale snad ve všech těchto případech šlo především u účastníků o světskou moc. Abychom porozuměli ryzímu křesťanství, tak je nutné se znovu podívat do textů Bible, tak jak to činil i biskup Vojtěch, který je na uměleckých dílech často zobrazován s Biblí v ruce. Připomínám například sochu Vojtěcha na podstavci s Václavem na koni na Václavském náměstí nebo pro nás Pyšeláky asi známější sochu Vojtěcha s Biblí na rozcestí pod pyšelským hřbitovem.

Křesťanství Bible naší společnosti přineslo cenný morální kodex, který byl založen na lásce k Bohu a lidem kolem. Středobodem světa jsme nebyli JÁ nebo MY, ale Ježíš Kristus a tím jsme také dokázali a dokážeme naše blízké milovat jako sami sebe. V této souvislosti zmíním ještě alespoň dvě osobnosti českých dějin, které dokázaly hlásit se ke Kristu, i když byly v menšině a tak jsou nám stále vzorem. Jak Jan Hus tak i Jan Ámos Komenský se ve své často nelehké době jasně hlásili k víře v Ježíše Krista, která byla založena na Bibli.

Milí čtenáři, také dnes zažíváme různé úzkosti spojené s pandemií koronaviru, která nám stále ukazuje, že jako lidé nemáme náš život pod kontrolou a jsme závislí na Boží milosti. Kníže Václav i biskup Vojtěch žili v přelomové době 10. století, kdy se také obyvatelé Střední Evropy a dnešního Česka začali obracet výrazněji na křesťanskou víru. Je možné, že k tomu mohli přispět všudypřítomné epidemie. Přeji vám moudrost k pochopení biblického křesťanství, tak jak v něj uvěřili Václav s Vojtěchem a také pevné zdraví v době pandemické.

Tomáš Havlíček
Křesťanský sbor Pyšely

**Srdečně Tě zveme na
Mládežnický pobyt CrossLife Pyšely**

**Věk:
14-24 let**

**Cena: 300Kč
(za pobyt)**

27.-29.11.2020
Rokytnice nad Jizerou

KDE JE MOJE MÍSTO?

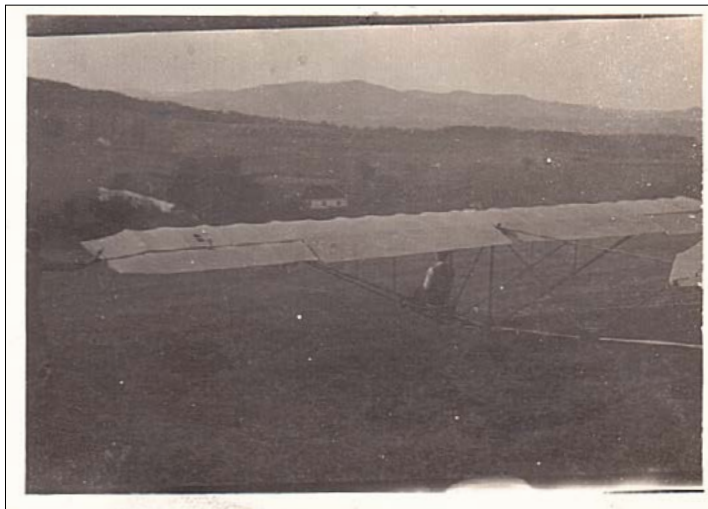
Více info a online přihlašování na: www.kspysely.cz/mladez

Letadla a lidé kolem nich IV. – kluzák a létání v okolí Pyšel

Díky velice zajímavým dobovým snímkům, které mi zaslal z rodinného archivu pan Jan Olmr se zas trochu poodhaluje závoj spojený s létáním v našem městečku. Jedná se o tři černobílé snímky. Na prvním z nich je ocasní část kluzáku, na ní je uveden název Gedeon a obrázek kačera

před odletem. Díky pátrání se podařilo potvrdit, že snímek byl zhotoven před stodolou domu čp. 33 u Smrčků. Druhý snímek je již akční, kluzák je na poli, obklopen skupinou místních lidí včetně dětí. Domnívám se, že se jedná o bezejmenný svah za Loretou (421 m. n. m.). Na obzoru se nám v pravém horním rohu rýsuje Hradiště Lštění a pole směrem ke Čtyřkolům. Třetí, největší, snímek zachycuje o kluzák těsně před vzletem. Ve středu záběru jsou domy, které by napomohly lokalizaci. Pravděpodobně se jedná o Čerčanský Chlum nebo okolní svahy. Tento snímek detailněji ukazuje jedno-

duchou konstrukci stroje. Větroně byly do vzduchu vystřelovány pomocí gumových lan. Používaly se povely: držet – táhnout – běžet – pustit. Pak následoval několikavteřinový let a složité přistání. Na ostrém svahu byla úzká políčka, což vyžadovalo velkou zručnost a soustředění při přistání. Mnoho kluzáků, které zde v té době létaly, při tomto manévru havarovalo a bylo zničeno. Sedláci z Přestavlk pak zpět na kopec tahali stroje za pomoci páru volů.

Snímky jsem konzultoval s několika odborníky na bezmotorové létání a závěr je následující. V tomto případě se nejedná o žádnou známou typovou konstrukci z třicátých let. Jedná se pravděpodobně o čistě amatérskou stavbu konkrétní osoby. Vzhledem se podobá školnímu vzpěrovému kluzáku, pravděpodobně s trupem z ocelových trubek.

Zaujal mě také název na ocasní ploše kluzáku – Gedeon. Dle Wikipedie se jedná o biblickou postavu, jednoho z nejproslulejších starozákonných soudců a také proroka. Byl slavným vítězem nad midjánskými nájezdníky a zbavil tak izraelské kmeny jejich pravidelného plenění. To nemá asi mnoho společného s naším létáním?

Ale od roku 1927 ve vydavatelství Melantrich vychází v českém jazyce komiksové knihy od Benjamina Rabiera s názvy Gedeon – jeho mládí a první slavné činy: Dobrodružství odvážného kačera a v roce 1929 – Gedeon v Africe: Dobrodružství odvážného kačera. Kačer Gedeon tentokrát provádí své odvážné kousky v Africe. Byla nakonec tato postavička kačera Gedeona inspirací staviteli „našeho“ kluzáku?

(Děkuji za spolupráci a informace od Jana Olmra, p. Smrčky, Ing. Smoláka, Miroslava Vrabce, Petra Kolmanna a dalších).

Honza Kostrhoun

Pyšelské listy. Vydává Městský úřad v Pyšelicích pod registračním číslem OkÚ RR 39; vydávání listu povoleno rozhodnutím Okresního úřadu v Benešově pod č. j. RR 779/96, ze dne 13. 5. 1996. tel. 323 647 218, 725 851 866; E-mail: infocentrum@pysely.cz; urad@pysely.cz; <http://www.pysely.cz>. Redakční rada: Š. Bednářová, D. Kasl, M. Kocourková, J. Kostrhoun, P. Lazáková, B. Nádvorňková, V. Pařízek, Z. Srnská, I. Vaculíková; odpovědný redaktor: Jiří Blažek.

Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Za původnost a obsahovou správnost ručí autor. Tisk městský úřad Pyšely.